

MŪSU PASTOGĖ

1

XXX-ji metai

Australian Lithuanian Weekly "Our Haven"
Registered for posting as a newspaper category B

Kaina / Price 50

19.11.79 Nr. 46 (1608)

Viešnia iš šiaurės

GINA ČAPKAUSKIENĖ AUSTRALIJOJE

A. Binkevičiūtė — Gučiuvienė

Ne karta tenka išgirsti eilinio koncertų lankytojo klausimą: "Kuris dainininkas geresnis - X ar Y?" Dažnai, net neatsižvelgiant į tai, kad vienas, pav., dainuoja bosu - o kita sopranu. Į tokį klausimą, dainavime šiek tiek nusimanančiam, atsakyti tikrai yra sunkoka. Kiekvienas vokalistas turi savo aiškia individualybę, savo stiprius ir silpnus balso bruožus. Palyginti, tačiau, galima menininką su juo pačiu, taip, kad ir Ginos Čapkauskienės atveju. Girdėjome ją čia, Adelaidėje, prieš penkerius metus. Jau tada jina nustebino savo vokaliniais resursais, o dabar, tikrai yra dar geresnė. Vėl galima patvirtinti, kad jos balsas yra fenomenalus dėl jo plataus diapazono, pajėgumo ir, nors priskiriamas koloratūrinio sopranų kategorijai, jis atlieka žymiai daugiau vokalių funkcijų. Tiksliausias jos balso apibūdinimas gal būtų - dramatinė koloratūra -, o tai vokalinio meno pasaulyje reiškinys yra labai retas.

Jai vis besitobulinant dainavime, paskutiniai penkeri metai padarė labai daug. Koloratūrinio dainavimo pagrindas - yra tobulai išvystyta technika, ir šioje srityje Gina Č. pasiekė pavydėtino instrumentališkumo. Savo turtingo, puikaus balso, stipriai atremto gilaus alsavimo, jina yra griežta valdovė. Laisvai juo žaisdama, be jokių pastangų, pasiekia aukštutinės garsų ribos, sultingai suskambant ir žemutiniame registre, o jos švelnūs "piano ir pianissimo" garsai tiesiog jaudina savo grožiu.

Nesileisiu į dainų analiza-

vimą, kadangi visose kolonijose jina atlieka tą pačią programą.

Nors parinkti rečitaliui dalykai, pirmu žvilgsniu, atrodo kiek monotoniški, jina sugebėjo juos taip patiekti, kad jų kiekvienas prakalbėjo savo meniniu turiniu ir skirtingu nuspalvinimu.

Norėčiau nors keliais žodžiais paminėti jauno kompozitoriaus Jono Govedo dainas, kurias jis dedikavo solistei. J. Govedas yra jauna ir lietuvių muzika įžengusi asmenybė. Baigęs Kanadoje (Toronto) muzikos konservatoriją "bachelor of music" laipsnį, jis jau gan plačiai reiškiasi Kanadoje kaip chorvedys, pianistas ir kompozitorius. Sprendžiant iš programoje girdėtų keturių dainų, jo kūrybos būdingas bruožas - nesunkiai pagausama muzikos mintis dėstoma rafinuoto sakinio pagrindu.

Rečitalio finalui solistė atliko viena sunkiausių operų koloratūrinio repertuaro dramatinę pamušimo ariją iš G. Donizetti operos "Lucia di Lammermoor". Lučijos vaidmenį jina sukūrė š. m. balandžio mėn. Čikagos Lietuvių Operos spektaklyje. Toje arijoje išvystė menininkę lyg scenoje, o ne estradoje. Giliai atsivadavusi Lučijos fatališkais išgyvenimams, ne vien vokaliai, bet ir vaidybiniai ji sukaustė klausytojų dėmesį ir jos įkūnytą, tragišką Lučiją. Buvo tai rečitalio triumfalinis finalas.

Bisui dar dainavo: iš Flo-tovo operos "Marta", G. Donizetti operos "La Fille du Regiment" (prancūziškai) ir V. Kuprevičiaus "Lakštin-

galos giesmė" - kurioje suokė kaip tikrai gyva lakštutė.

Programą atliko angliu, italų, lietuvių ir prancūzų kalbomis. Jos didelio talento ir tobulos technikos akivaizdoje, norėtusi atleisti jos dikijos trūkumus, kuriuos, tikėkimės, mūsų iškili menininkė ateityje nugalės, nes tobulėjimui mene taško nėra...

Akompaniatorė Nemira Masiulytė užsirekomendavo rečitalyje kaip lygiavertė vokalistės partnerė, nian-suodama fortepiono palydą lyriniais bei dramatiniais momentais.

Scenoje sveikino Australijos Krašto V-bos pirmininkas V. Neverauskas, o po-būvyje Adelaidės Apylinkės V-bos pirmininkas Č. Zamoiskis, Ramovėnų vardu V. Dumčius, koncerto progai specialiai sukurto eilėraščių mūsų poetas K. Kaminskas ir vakaru susižavėjęs Pietų Australijos parlamento narys F. Webster.

Viešniai Australijos prisiminimui įteiktas aborigeno dramatinę pamušimo opalą.

G. Čapkauskienė pastoviai gyvena Montrealyje, bet mieste nesant operos

Solistė Gna Čapkauskienė kalbasi su jaunimo veikėju Eugenijum Stankevičium

teatrui, jina, deja, negali reikštis kaip operos artistė, tačiau jos veikla yra daugiasakė. Montrealyje organizuojami koncertai ir rečitaliai įvairiuose klubuose, madų paraduose bei konvencijose, kur atliekama rimta klasikinė muzika ir ten jina yra dažna viešnia. Be to, jina nuolatiniai dainuoja per radiją ir TV.

Lietuvių Čikagos operoje dainavo "Traviatoje", "Meilės Elikysre" ir šiais metais atliko Lučiją G. Donizetti operoje. Lietuvių Čikagos Operos vadovybės jau yra užangažuota ateinantiems metams. Balandžio mėn. dainuos numatytoje Karl Orff operoje "Carmina Burana".

Prieš atvykdamas pas mus, spalio mėn. suruošė dainų vakarą Čikagoje, Lietuvių Moterų Federacijos klube. Gegužės mėn. pakviesta dalyvavo dienrašio "Draugo" suaktuviniame - 70 metų koncerte. Dainavo solo ir duetus su Arnoldu Voketaičiu. Paminėjau apie tai, kad painformuočiau tautiečius jog be garsios Lilijos Šukytės, Vokietijoje, turime Amerikoje žinomą profesionalą - operos dainininką A. Vokietaitį. Gimęs Amerikoje, laisvai kalba lietuviškai. Atsiekęs meno viršūnių, yra didelėje paklausoje Amerikos operų teatruose. Šalia to, kad turi ypą gražų balsą, jis žavi ypatingai dėkiną scenine išore ir pasižymi neeiliniais vaidybiniais gabumais.

Deja, dėl daugybės angazamentų mums, "australams", be lakštutės Ginos, nėra vilties sulaukti kitų mūsų menininkų kaip L. Šukytės ar A. Voketaičio, tad ir tariame mielai Ginei tik "Iki pasimatymo".

apie milijardas žmonių. Oficialiai skaitoma, kad šių metų spalio 29-jį diena yra istorinė diena, nes nuo šios dienos skaitoma, kad pasaulyje tokios ligos jau neliko. Visos skiepi atsargos nutarta sunaikinti.

Ivykiai

Atsimenant, kad Australija su 16 mil. gyventojų turi net septynis vyriausybes su visais ministeriais, parlamentais, anksčiau ar vėliau turėjo iškilti klausimas, ar būtina tiek daug biurokratijos. Kitur, kaip Amerikoje ar Vokietijoje gyventojų yra nepalyginamai daugiau, bet vis tiek išsiverčiama su viena vyriausybe. Neseniai ši klausimą viešai iškėlė prof. sąjungų prezidentas Mr. B. Howke siūlydamas panaikinti visus steitų administracinius organus ir turėti tik vieną vyriausybę. Kiekviena sistema turi pliusų ir minusų. Iškeltas klausimas yra pilnai svarstytinas.

N.S.W. vyriausybė siekia legalizuoti lošimų klubus - casinos, kuriuos kontroliuotų speciali komisija. Neskaitytą įvairių loterijų, arklių lenktynių ir kitokių pelningų žaidimų institucijų, turėtų vienintėlis kraštas pasaulyje, kur su valstybės žinia legalizuotas pokerio mašinų žaidimas, neseniai įvesta lotto žaidynės, o dabar siūloma legalizuoti ir kitus azartinius žaidimus.

Jau trečia savaitė, kai Irano revoliucionieriai užėmė Teherane Amerikos ambasada, laiko įkaitais apie 60 ambasados tarnautojų ir reikalauja, kad Amerika išduotų buv. Persijos šachą Irano revoliuciniams teismui atkenti už jam primestas kaltes. Irano vyriausybė tuos reikalavimus palaiko, bet tiesioginių derybų tuo reikalu oficialiai nepaskelbta. Nors reikalas pakibęs ore, bet Irano studentai nežada kapituluoti tikindami, kad jie turi laiko.

ISNAIKINTI RAUPAI

Viena iš baisiausių ligų raupai, tūkstančius metų kaip baisi rykštė kankinusi žmoniją, pagaliau įveikta ir žemėje išnaikinta. Taip skelbia pasaulio sveikatos organizacijos direktorius Halfdan Mahler. Pirmas žingsnis apvaldyti šią ligą buvo prieš 200 metų gydytojo E. Jenner'o (Anglijoje) išrastas prieš raupus skiepas. Kai prieš dvyliką metų pasaulio sveikatos organizacija pasiryžo išnaikinti šią ligą, tuo laiku ja sirgo dar

Solistės G. Čapkauskienės susitikimas su Pertho aktyviaisiais lietuviais. Iš k.: V. Skrolis, apyl. va-bos pirm. Francienė, viešnia G. Čapkauskienė, V. Kasputis, A. Krutulienė ir E. Stankevičius

Nėra dabarties be praeities

Dažnai ateina iš skaitytojų atsiliepimų, kad šiame laikraštyje dažnai primenama praeitis, aprašomos su-kaktys, jubiliejai, minėjimai. Kai kurie net priekaištauja, kad gyvename senienomis ir bijoma pažvelgti į dabartį, nes kas atgyventa, jau ne-bepakartojama, ir todėl esą neverta su praeitimi skaityti, o pirmoj eilė žiūrėti, kas dabar ir planuoti ateitį.

Priekaištai lieka priekaištais, su jais reikia skaitytis, nes neabejotinai kiekviena nuomonė, net jeigu ji būtų ir totaliai negatyvi, visados turi krislę tiesos. Tačiau jeigu tokia nuomonė yra vienasakiška, tad ir išvados veda į bevaisę lankas.

Pirmiausia tektų pažvelgti, ar dabartis iš viso imanoma be praeities. Jau tokia žmogiskojo gyvenimo są-ranga, kad praeitimi grindžiama dabartis, o iš dabar-ties konsekvėntiškai seka ir ateitis. Kaip pats atski-ro žmogaus gyvenimas yra ne-dalomas nuo pat kūdikystės iki mirties, lygiai ir bendruomenės, tautos ar žmoni-jos gyvenimas yra nenu-trūkstama tąsa nuo pat nei-žiūrimų praeities versmų iki nepramatomos ateities. Toks yra žmogaus ir žmoni-jos natūralus gyvenimas, kuris nepakeičiamas ir vys-tysis tuo pačiu principu, kol žmogus yra žmogum. Kitu atveju, jis nebūtų žmogus, bet jau visai kitokia būtybė. Jeigu tai būtų tiesa, kad rei-kia atsiriboti praeities ir gy-venti tik dabartimi, tai išva-doje kiekviena žmonių ge-neracija būtų savistovi nau-jos gyvūnijos rūšis ir vysty-tųsi savarankiškai. Giminės tėstinumas vystosi visose gyvūnijos rūšyse įskaitant ir augalus. Šioje vietoje ne-isskiriamas ir žmogus su in-telektualiniu pagrindu. Tas intelektualinis pagrindas tik dabar labiau pabrėžia gimī-nystės ryšį, nes per jį tik žmogus turi istoriją o tuo pačiu ir galimybę modifi-kuoti, plėsti, kurti kultūrą, kuri irgi vystosi tuo pačiu tėstinumo keliu, kaip ir bio-loginis pagrindas.

Kai tauta yra vienalytė, visa tai vyksta savaime, sa-kytume natūraliu būdu. Ta-čiau kai tauta yra išskirstyta, ir nuo jos atitrūkusių nori tą plačiausia prasme geneologinį ryšį išlaikyti, neabejotinai saukiama visų tų biologiskai ir kultū-riniai per kartų kartas sie-kiančių ryšių, kad tėstinu-mas nenutruktų. Tik pagy-venę ilgą laiką išeivijoje įsitikinome, kad norint išlik-ti lietuviais svetimoje aplin-

koje ir kultūroje reikia imtis ir intelektualinių priemonių, kad tas tautinis ryšys nenu-truktų, ko nereikėjo gyve-nant Lietuvoje, kompakti-nėje visumoje. Štai dėl ko ir šioje pusėje imamamsi visų galimų priemonių, kad tų ryšių palaikius gyvų ir vai-singų. Tam ruošiami įvairūs minėjimai, primenamos su-kaktys, kurios turi tiesiogio-nio ryšio su dabartimi, pri-menami vakar ir šios dienos tautiniai darbuotojai, kurie tuos atsilėidžiančius ar atsi-palaiduojančius svetimos kultūros įtakoję ryšius tvir-tino ir gaivino vadovaujantis tuo pačiu principu ir tiesa, kad turėtum ar atsivežti-niam kultūriniam pradui reikia ir pastangų, kad jis būtų prateistas ir išlaikytas bei perduotas toliau.

Teisybė, gyvename šian-die ir neišsivadame to, ką siūlo šios dienos pažanga ir kultūra, bet norime turėti ir savo tautinį veidą, kad ne-liktume anonimai, t.y. žmo-nėmis, kurie savo nieko ne-

turėjo ir be ~~dis~~apriėsinimo tampa kitų kultūrų ir tuo pačiu kitos tautos pasaru. Dėl to turime ir išeivijoje savo lietuviskas institucijas, bendruomenę, organizacinę ir kultūrinę veiklą vienam ir tam pačiam tikslui - kad ne-liktume beveidžiais, bet iš-likti ir ateity išlaikyti tą lie-tuviską veidą. Čia galioja visos priemonės, bet gal svarbiausią vaidmenį atlieka istorija - mūsų tautos istori-ja nuo seniausių laikų iki ar-timiausios praeities. Šioje vietoje niekas neturi pirmu-mo ir svarbumo eilės: lygiai svarbi tolma tautos praeitis su jos pastangomis ir atsie-kimais, taip pat lygiai svar-būs ir mūsų išeivijoje atsie-kimai neišleidžiant to, kas atsiekta ir padaryta bend-romis ar pavienių asmenų pastangomis.

Neišleidžiama iš akių ir pastangos tų, kurie šandie veikia ir siekia naujovių šios dienos sąlygose ir nuotai-ko-se bendram lietuvių vard-dan. Malonu tokias pastan-gas paminėti ir iskelkti, bet negalima nutylėti ir tų pa-grindų, ant kurių statomas naujas tautinis priestatas. (v.k.)

Liet. Bendruomenės Spaudos Sajungoje

LIETUVIŲ
BENDRUOMENĖS
SPAUDOS SĄJUNGOS
NARIAI
(1979 m. spalio 21 d.)

Australijos Lietuvių Fondas

NEW SOUTH WALES

Augustinavičius Vincas
Bagdonavičius Kostas
Barkus Balys
Baužienė Ona
Bieri Dan
Bitinas Valerijonas
Bukevičius Vytautas E.
Butkienė Nadiežda
Cox Laurence D.
Daniškevičius Kazys
Doniela Vytautas
Dudaitis Algirdas
Gailiūnas Motiejus
Giniūnas Albinas
Grosas Povilas
Jablonskienė Aldona O.
Jaras Viktoras
Jarembauskas Stepas
Jonaitis Izidorius
Kabailienė Vida
Kabaila Algis
Kairaitis Donatas
Kapočius Juozas
Kazokas Vincas
Kramilius Antanas
Milašas Algimantas
Osinienė Ona
Patašius Vytautas
Petrauskas Leonas E.
Petronis Mykolas
Pullinen Juhani P.
Ramanauskas Jonas
Ramanauskas Juozas

Reisgys Anskis
Ropė Petras
Sakalauskas Pranas
Saudargas Vaclovas
Simniškis Vytautas
Stašionienė Liūda
Stašionis Bronius
Stašionis Kastytis
Statkus Juozas
Šernas Alfonsas
Vencloviene Nijolė M.
Venclovas Irvins
Venclovas Romualdas
Viliūnas Alfonsas
Vingilienė Tamara
Vingilis Benius
Zakaras Mykolas
Zakarevičius Ramutis

VICTORIA

Alekna Ignas
Antanaitis Jonas
Antanaitienė Marija
Balbata Juozas
Baltutis Paulius
Barkus Liūdas
Dranginis Pranas
Eskirtienė Elena
Gaidelis Aidas
Gailius Juozas
Jakutis Vladas

Zigmas Žiupsnys, PLB valdybos narys sporto reikalams, spalio 27-28 d.d. dalyvavo ŠALFAS suvažiavi-me Clevelande. Ten su sporto darbuotojais kalbė-

PLB Valdyboje

josi apie sportininkų išvyką į Australiją 1980 m. žiemą ir Sporto žaidynes II-juj Pasaulio Lietuvių Dienų metu 1983 metais Š. Amerikoje.

PLB Visuomeninių Rei-kaų Komisija buvo susirin-kusi pirmajam posėdžiui spalio 27 d. Chicagoje. Su-tarti veiklos planai, pasi-skirstyta darbo sritimis ir numatytas kitas posėdis 1980 m. sausio mėn. Į komi-siją bus kooptuojama dau-giau narių iš JAV, Kanados ir kitur. Posėdyje dalyvavo

Brangiam bičiuliui, mokslo draugui, buv. karininkui A.A.

KAZIUI TAPARUI

mirus, jo broliui Edui, giminėms ir artimiesiems reiškiu gilią ir nuoširdžią užuojautą.

Paulius Rūtenis

Australijos Lietuvių Fondo igaliojiniui Adelaidėje A.A.

KAZIMIERUI TAPARUI

mirus, liūdime netekę savo gretose uolaus talkininko. Atjaučiame artimuosius ir jojo pažįstamus.

A.L. Fondo Valdyba

Jasulaitis Juozas
Kazlauskas Kazimieras
Kirša Jonas
Koženiauskienė Veronika
Leitonas Bronius
Meiliūnas Jonas
Mikaila Antanas
Petraitis Juozas
Plekaitis Julius
Pocius Albinas
Stankūnavičius Balys Z.P.
Silvienė Bronė
Zubras Albertas

SOUTH AUSTRALIA

Baltutis Viktoras
Davis Izolda I.
Dumčius Vladas
Garbalauskienė Kotryna
Gerulaitis Leonas P.
Glažė Hansas
Kaminskas Kazys
Kutkienė Janina
Lapšys Jonas
Lapšys Juozas
Mockūnienė Bronė
Mockūnas Jonas L.
Neverauskas Vytautas
Pocius Martynas
Reisonienė Elena
Riuba Juozas
Sinickas Antanas
Tapiaras Juozas
Taunys Ignas
Urnevičius Stasys V.
Vasiliauskienė Genovaitė
Zamoiskis Augis A.

A.C.T.

Balsys Albertas V.
Dirkis Petras
Petys Gediminas

QUEENSLAND

Ruzgienė Julia
Stankūnas Klemensas

WESTERN AUSTRALIA

Liutikienė Ona

TASMANIA

Kantvilas Aleksandras
Paškevičius Juozas

Viso narių:
1978 m. birželio 30 d. - 67
1979 m. vasario 18 d. - 83
1979 m. spalio 21 d. - 107

Skaitytojams

Primename maloniems skaitytojams, kad jau beliko vos septynios savaitės iki Kalėdų. Mūsų Pastogės paskutinis šių metų numeris išeis gruodžio 24 d. ir pasi-rodys naujas M.P. numeris tik ateinančių metų sausio 14 d.

Visos organizacijos, pra-matančios savo parengimus kalėdiniam atostogų laiko-tarpyje, jau dabar prašomos juos parengti ir redakcijai prisiųsti iki gruodžio 15 d.

Taip pat artėja ir didžio-sios metinės šventės - Kalė-dos ir Naujieji Metai. Pata-riame jau dabar Mūsų Pas-togei prisiųsti šventinius sveikinimus savo artimie-siems, bičiuliams, draugams ir pažįstamiems, kad jie bū-tų paskelbti Mūsų Pastogės paskutiniame numery. Jau prigijęs gražus paprotys sveikinti savo artimuosius per Mūsų Pastogę suteapo-jums daug ne tik laiko, bet ir išlaidų.

Nežiūrint sparčiai besi-vystančios infliacijos ir šiais metais kalėdiniai sveikini-mai Mūsų Pastogėje kainuos tik 5 doleriai.

Neatidėliokite savo svei-kinimų prisiųsti Mūsų Pas-togei paskutinei dienai. Pri-imate sveikinimus ir visą kitą informacinę medžiagą iki gruodžio 15 dienos.

M.P. Redakcija

PLB pirmininkas Vytautas Kamantas, vicepirmininkai Vaclovas Kleiza, Saulius Kuprys ir Romas Sakadols-kis, PLJS pirmininkas Gin-taras Aukštuolis, Kanados LB vicepirmininkė visuo-meniniams reikalams Joana Kuraitė, Dr. Kazys Ambro-zaitis, Bronius Bieliukas, Algimantas Gureckas, Gintė Damušytė, Iona Laucienė ir Dr. Tomas Remeikis.

Vaclovas Kleiza, PLB vykdomasis vicepirminin-kas, 1980 m. vasario mėnesį vyksta į Argentina, Braziliją ir Uragvajų. Ten aplankys lietuvių kolonijas ir pasitar-s švietimo, kultūros bei poli-tiniais reikalais.

Europos Kraštų LB pir-mininkų ir valdybų suvažiavimas įvyks 1980 m. rugpiū-čio 9-16 dienomis prie Inns-brucko, Austrijoje, Europos Lietuvių Studijų Savaitės metu. Suvažiavime dalyvaus PLB pirmininkas Vytautas Kamantas.

PLB Inf.

Toli atsiliksi
neskaitydamas
Mūsų Pastogės!

L.A. DRAMOS SAMBŪRIU

Pasikalbėjimas su režisiere Dalila Mackialiene

Tęsinys

Antanas Laukaitis

Be to nebaisu prabilti sava kalba viešose vietose, nes žinau, kad neišgirsi anksčiau nuolat kartojamos replikos "talk english". Tie laikai jau praeity ir "new Australians" titulas jau nedalinamas kiekvienam ateiviui. Į atvykusius imigrantus, kurie taip drastiškai pakeitė Australijos gyvenimo standartą gerojone pusėn, jau žiūrima su pagarba, o ne su panika. Atvykusieji europiečiai ir kitų kraštų imigrantai iškėlė Australiją, gėrbūvio atžvilgiu, į pirmąjį valstybės. Australai patys pamatė, kad tie "new Australians" atnešė jų keliasdešimt metų atsilikusiam kraštui ir susiprato tai įvertinti.

— O kaip su lietuviais?

— Lietuviai yra lietuviai. Jie visur tie patys mieli tautiečiai - broliai ir seserys. Nesvarbu ar jie gyvena Čikagoje, Clevelande, Los Angeles, ar Melbourne ir Sydneyje.

— Kodėl neaplinkėte Adelaidės, kur taip pat yra teatras, mūsų vyriausioji lietuviška maldžia ir tur būt pats lietuviškiausias lietuviškas gyvenimas čia. Šiuo neaplinkymu jie labai nusivylė.

— Vyta Juška, viename iš savo laišku buvo man perdavęs adelaidiškų pageidavimų surengti spektaklius

Adelaidėje. Tačiau šio pageidavimo mes negalėjome išpildyti, nes Dramos Sambūrio aktoriai beveik visi yra dirbantieji žmonės. O Amerikoje atostogos yra tik dvi savaitės per metus. Jei kuris turi daugiau, tai jos yra padalinotos į dvi dalis. Vykdymo Adelaidėn atveju, mes turėtume turėti jau tris savaites, kas dėl trumpokų atostogų buvo neįmanoma. Svarstėme V. Juškos pasiūlymą daryti Adelaidėje spektaklius viduryje savaitės. Tačiau visi priėjome išvados, kad duoti šešių spektaklių per tokį trumpą laiką, pridėdant dar šimtus mylių kelionės tarp paskirų miestų, nėra įmanoma, tad ir nuo spektaklių Adelaidėje teko atsisakyti. Šios kelionės pagrindinis tvarkytojas V. Juška nebuvo patenkintas mūsų atsakymu, bet mes kitaip negalėjome, nes dėl darbų, šeimos ir kitų reikalų, kaikurie mūsų aktoriai sekanti rytą po spektaklio, jau išskrido namo. Kiti dar aplankys pakeičiant esančias Fiji ir Havajų salas ir kt. Tačiau, kai atvyksime antrą kartą, tai pirmiausiai vyksime į Adelaidę, žinoma, jeigu jie tik mus kvies. Ir tą padarysime su didžiausiu malonumu.

— Kaip buvusi kolegė žurnaliste ir "Lietuvių Die-

nu" redaktorė, kodėl dabar nutraukėte bendradarbiavimą spaudoje. Ne gi scena sulaužė jūsų buvusią puikią spaudos plunksną?

— Nelengva laiką suskaldyti į sekundes. Tad ir L.D. žurnalo redagavimo teko atsisakyti dėl laiko stokos. Žurnaliste niekad nebuvau, gal tik menka korespondentė. Darbas su Dramos Sambūriu užima labai daug laiko. Be to šiais mokslo metais dėstau lietuvių literatūrą liutuanistinėje mokykloje, kas irgi prisideda prie laiko sutrumpėjimo. Bet kas reikia, to ir reikia.

— O kokie jūsų teatro ateities planai?

— Ateities planai kol kas tik mintyse ir šiuo metu jų atskleisti negaliu.

— Iš Australijos jau daug paskirų meno ir sporto grupių viešėjo pas jus, tačiau ar negalvojate, kad gal ir mūsų bent kuriai teatro grupei vertėtų aplankyti jus?

— Apie tai jau mes kalbėjome su vietos teatro "Atžala" režisieriais. Viskas įmanoma. Reikia tik noro, pasiryžimo ir darbo. Kelionės ilgumas yra tas pats, nežiūrint kurio pusėn keliauji. Šis klausimas yra dar tik mūsų klausimas. Kai kontūrai pradės ryškėti, tada galėsime konkrečiau apspręsti.

Los Angeles Dramos Sambūrio aktoriai publikos numylėtiniai: Rasa Zelenytė ir Saulius Matas.

Nuotrauka V. Juškos

— Gal turite kokių sugestijų kaip tarpusavio bendravimą galima būtų daugiau suaktyvinti ir pajavairinti, ypatingai mūsų jaunimo tarpe?

— Tai padaryti nėra sunku. Reikia tik pinigų ir dar karta pinigų. Ant pinigų stovi žemės kamuolys, kaip sakoma "Kompiuterinėje Santuokoje". Čia nieko negalima pagelbėti mintimis, bet reikia tiesioginio fizinio sąlyčio, kad jaunimas pasijustų vienos tautos vaikais, vieni nuo kitų užsikrėstų lietuviškos idėjomis, suartėtų, gal net sukurtų šeimas, o tai jau būtų lietuviškos tautos išsivystymo, kuris yra pats svarbiausias mūsų visos veiklos rezultatas, šalia pastangų išlaisvinti pavergtą Tėvynę.

— Nors ir neilgai viešėjote pas mus, tačiau ši ta vis vien pamatėte. Paskykitė ar yra labai didelis skirtumas tarp Amerikos ir Australijos gyvenimo, mūsų lietuvių išsikūrimo ir kt.?

— Skirtumo beveik jokio. Yra milijonierius pas jus, yra ju ir pas mus. Pensininkų turime mes, turite ir jūs. Australijoje visi lietuviai (kiek man teko pamatyti) yra gražiai išikūrę, turi

tvirtą materialinį pagrindą. Tas pat ir Amerikoje - vieni gyvena ištaigingiau, kiti taupiau. Tai priklauso koks yra gyvenimo tikslas: žemiškas turtas, ar dvasinės vertybės. Sunku būtų nubrėžti ribą, kuris iš jų yra turtingesnis. Skirtumas tik tas, kad dvasines vertybes už dolerius nupirkti negalima. Jos išsilygijamos kitokiu būdu...

— Kaip buvusi viena iš mūsų, ką galėtumėte patarti ir palinkėti Australijos lietuviams?

— Vienybė. Ir tokio tarpusavio nuoširdumo, koks buvo parodytas mums, atvykusiems į šį puikų kraštą su lietuvišku žodžiu nuo scenos. Mes to niekada nepamiršime.

Baigęs šį malonų pasikalbėjimą su Sambūrio vadove ir režisiere Dalila Mackialiene, aš, kartu su visais, ju pastatymus mačiusiais Australijos lietuviams, galia tik nuoširdžiai padėkoti mielai Dalilai ir visam jos vadovaujamam Sambūriui, už tokius puikius pastatymus. Linkėdamas geriausių sėkmės ateičiai, aš tikiuosi, kad šis apsilankymas buvo pirmas, tačiau nepaskutinis. Atminkite, kad visuomet esate mūsų laukiami.

Mindaugui Šumskui 50 metų

Dar ne taip seniai didžiausiomis antraštelėmis šūkavo laikraščiai, pranešinėjo radio ir televizijos žinių laidose, kad prieš 50 metų prasidėjo didžioji ekonominė krizė. 1929 m. spalio 29 d. paėjo New Yorko Wall Str. birža, kai akcijų kainos krito, lyg rudenį metami medžių lapai.

Tą pačią dieną, prieš 50 metų, ramiame Suvalkijos kampelyje, Liubavo valsčiuje, Pagrauzių kaime, ūkininkų Aleksandro ir Teofilijos Šumskų šeimoje suklebė, kad tik gimęs dar vienas sūnelis. Mindaugu jis buvo pakrikštytas. Tuo laiku Lietuvoje, turbūt niekas nesitikėjo, kad už keliolikos metų mūsų kraštą ištiks daug didesnė krizė. Iš rytų veržiantis raudonajam siaubui, didelė dalis Lietuvos gyventojų turėjo palikti savo namųlėtas žemę ir iškelti į Vakarus. Tokie iš savo namų išstumi buvo ir Šumskai, kurie su savo vaikais Emilija (Šliogeriene), Mindaugu ir Vitu 1944 m. pasitraukė į Vokietiją. Lietuvoje likęs sūnus Vaclovas žuvo kovodamas prieš okupantą partizanų eilėse.

Su pirmuoju DP transportu, 1947 m. Mindaugas atvyko į Australiją ir sutarė laikui paskiriamas darbams ir Tasmanija. Čia su mažu būreliu lietuvių ir Mindaugas dalyvauja ruošiant australams koncertus, parodas, pamaldose gieda bažnyčioje.

Pas besikuriančius savo

Mindaugas Šumskas su žmona Dalia

tėvus, 1956 m. Mindaugas persikelia į Sydneyj ir tuoj pat įsijungia į lietuvių bendruomenės gyvenimą. 1957 m. Mindaugas išrenkamas į ALB Bankstown Apyl. valdybą. Sekančiais metais, perrinkus valdybą, Mindaugas matome pirmininko pareigose. 1959 m. prie Bankstowno Apyl. valdybos buvo sudaryta Kultūros Taryba, kurią pakviestas ir Mindaugas. Su kitais tarybos nariais Mindaugas tvarko steigiamą biblioteką, rūpinasi savaitgalio mokyklos ir liutuanistinių kursų tase. Pats dalyvauja tos tarybos sukuriamame "Švyturio" ansamblyje, 1960 m. vaidina St. Skorulio režisuotame "Paibigtuvų" pastatyme.

Tuo pačiu laiku Mindaugas rūpinasi ir Bankstowno Lietuvių namų "Dainavos" statyba. Jiš buvo uolūs pini-

gų rinkėjas ir 1959 m. "Dainavos" namų tarybos išdėninkas. Pats išdirbęs virš 400 darbo valandų prie "Dainavos" statybos. 1971 m. Mindaugu pirmininkaujant "Dainavos" tarybai, buvo pasiektas susitarimas su Sydneyjeaus Lietuvių klubu. Sutarta Sydneyje statyti tik vienus namus - klubą. Čia daug tolerancijos ir supratimo buvo parodyta iš abiejų pusių, bet ypatingai reikėtų vertinti Mindaugo pastangas, kurios vėl suartino Sydneyjeaus lietuvius. Statant ir įkuriant Sydneyjeaus Lietuvių klubą, Mindaugas buvo klubo valdybos nariu - direktoriumi.

1964 m. Mindaugas vedė Dalią Ramanauskaitę ir jiedu dabar augina du sūnus: Andrių ir Petrą. Vyriausias sūnus Aleksandras buvo gabus moksle ir val-

VISAIP

Amerikoje jau prasidėjo visu frontu varžybos dėl kandidatūros į prezidentus. Rimčiausi kandidatai iš demokratų pusės yra dabartinis prezidentas J. Carter ir E. Kennedy, iš respublikonų partijos - Reagan ir Connally. Kai E. Kennedy išstatė nesenai savo kandidatūrą nominacijai į prezidentus, staiga jo populiarumas akivaizdžiai smuko.

džios lėšomis studijavo J.A. V. Jis baigęs inžinerijos mokslus, gyvena Melbourne. Kai sūnūs pradėjo lankyti savaitgalio mokyklą, Mindaugas buvo išrenkamas į tėvų komitetą. Dabar yra Kredito D-jos "Talkos" Sydneyjeaus skyriaus sekretorius. Taip pat, Mindaugas yra prisaikintas Taikos Teisėjas (J.P.) ir savo tautiečiams mieliai pagelbsti dokumentų tvarkymą. Sveikindami mielą suakutininą 50-mečio progą, linkime ir toliau tvirtai darbuotis mūsų bendruomenės gretose.

Papiežius Jonas Paulius II paskelbė, kad šešiolikto amžiaus mokslininkas Galileo Galilei buvęs neteisingai persekiotas pačios bažnyčios ir inkvizicijos už jo teorijas, kad ne žemė, o saulė yra mūsų planetarinės sistemos centras. Nežiūrint kad Galileo buvo pirverstas savo išvadas atsaukti, vis tiek jis tvirtino, kad žemė sukasi apie saulę. Su tuo Galileo pateisinimu pirmą kartą istorijoje bažnyčia prisipažino klydusi.

Vita—Force

VALERIAN TABS
(valerijonas)

Jeigu esate nervuoti ar blogai miegate, naudokite šias tabletes. Gaunama Health Food krautuvėse.

DATIMAC AGENCIES,
336 Belair Rd., Lynton S.A.
Ph. (08) 277 3838

MOKYKLOS BE MOKINIŲ

TURIME MOKYTOJŲ TURIME KNYGŲ —TOKSTA MOKINIŲ

Taip beveik vienu sakiniu galima būtų išreikšti Sydney šeštadieninių lituanistinių kursų padėtį.

1979 mokslo metai jau baigiasi, yra likę vos porą šeštadienių. Dvi mūsų abiturjentės jau laikė žodinius egzaminus H SC gimnazijos baigimui, o gruodžio mėn. bus raštinškas egzaminas.

1978 ir 1979 metais VEIKĖ
DVI KLASĖS

Gaila, kad jos ne vienoje gimnazijoje, viena yra Bankstown, kita Ashfield. Pamokos vyksta 35 šeštadienius metuose nuo 9-11 ryto, ar nuo 9-11.45 ryto. Kiekvienoje klasėje privalo būti bent po 15 studentų, būtų gerai jei jų būtų gero kaimo, nes metų eigoje dėl įvairių priežasčių ir taip keli "nubyra". Visdėlo jaunimo Sydneyje yra netaip jau mažai, juk turime skautus, tautinių šokių šokėjus, ateitininkus, sportininkus, gimnazijos amžiaus jaunimą, kurie yra jau baigę sekmdienų parapijos mokyklą, yra studentų, yra mšrių šeimų narių, kurie norėtų pramokti kalbėti lietuviškai.

Tie, kurie rūpestingai dirbs ir kalbės lietuviškai namie, gali visai gerai išmokyti kalbą. Namuose reikia padirbėti, ypač 12-tų mokslo metų mokiniams, kurie nori laikyti baigiamuosius gimnazijos egzaminus, ir yra paėmę 2 vienetų lietuvių kalbą kaip svetimą kalbą.

Yra daug priežasčių, kodėl Australijoje gimę jaunuoliai ar jaunuolės, būdami lietuvių kilmės, būtų daug turtingesni ir, manau, laimingesni mokėdami lietuvių kalbą. Dabar žmonės daug keliauja, nuvažiavę į Lietuvą galėtų susikalbėti su giminėmis, atrasti savo "šaknis". Nebūtų sarmatos, negalint susikalbėti su seneliu, su močiute, dėde ar teta.

Jeigu gimnazijose dar mokoma lotynų kalba, kuria jau senai niekas nekalba, bet kuri kaip klasiška kalba atidaro vartus į Europos vakarų civilizaciją, kodėl nesimokinti įdomios ir senos lietuvių kalbos? Yra pastebėta, kad kuo daugiau kalbų žmogus mokosi, tuo jam lengviau darosi jas išmokti. Paprastai mokiniai, kurie gimnazijoje mokosi netik anglų, bet ir prancūzų ir vokiečių kalbas, greičiau išmoksta ir lietuviškai.

Šiais laikais žmonės praleidžia daug laiko ir pinigų visokiems užsiėmimams. "Hobby" gali būti visoks:

vieni renka pašto ženklus, kiti kriaukles, senas knygas, kiti lanko joga ar džudo pamokas, kiti lošia golfą, fotografuoja ar iš virvių riša kilimėlius ir t.t. Kodėl nepasirinkti tokiu "hobby" lietuvių kalbą? Atsivers nauji horizontai, galėsime naudotis knygomis, skaityti literatūrą, džiaugtis liet. liaudies kūryba, pasiknisti po Lietuvos ir jos kaimynų istoriją. Kodėl didelėje senosios Lietuvos valstybėje nebuvo vartojama lietuvių kalba rašams rašyti? Kodėl pirmoji lietuviška knyga Mažvydo Katekizmas buvo išleista Mažojoje Lietuvoje ir tik 1547 metais, kai protestantizmas palietė Lietuvą? Tiems, kurie mokosi britų istoriją gimnazijoje, kodėl nepalyginti, koks buvo gy-

venimas viduramžių laikais Anglijoje ir Lietuvoje. Ar nėra įdomi Vilniaus Universiteto 400 metų sukaktis? o ir šių dienų okupuotos Lietuvos vargas, juk vien kova dėl žmogaus teisių pavergtuose kraštuose duotų tikslą, ir gal užpildytų gyvenimo tuštumą, kuri taip dažnai jaučiama Vakarų Pasaulyje.

Tie, kurie rūpestingai dirbs ir kalbės lietuviškai namie, gali visai gerai išmokyti kalbą. Lietuvių kalbos, taip kaip kitą svetimą kalbą galite mokyti parapijos mokykloje, ją baigus, lituanistiniuose kursuose, o gimnaziją baigiant laikyti egzaminus. Yra tiek daug priežasčių, kodėl Australijoje gimę jaunuoliai, būdami lietuvių kilmės, būtų daug turtingesni ir, manau, lai-

O gal ir padės...

Retkarčiais Australijos lietuviškoje spaudoje pasirodo straipsniai nuogastauja dėl lietuvių ateities šiame krašte. Nuogastavimui pagrindas yra ir gana rimtas. Per trisdešimt metų šiame krašte esame pristatę Lietuvai Namų klubų, net lietuvišką bažnyčią. Ir dar vis statome arba perkame (Perth'e). Tur būt, ne vienas pagalvojamas ar šie lietuvių židiniai bebus reikalingi po dviejų - ar trijų dešimčių metų, kai paskutiniai nepriklausomoje Lietuvoje gimę tautiečiai užbaigs šios žemės vargus, o kartu ir lietuvišką darbą. Kas tada bus Australijoje? Ar besikambės lietuviškas žodis taip rūpestingai įrengtuose Lietuvių Namuose, ar besikaitys kas lietuvišką spaudą, ar beveiks lietuviškos savaitgalio mokyklos?

Šiais klausimais, deja, ne daug kas sielojasi. Jie atsimuša į tautiečių sąžines, kaip žirniai į sieną ir išsibarsto. Gyvenimas eina savo

vaga, žmonių galvos užimtos kasdienine buitimi, o po mažes, kaip Dievas duos - nors ir tvanas...

Kituose kraštuose, kur lietuvių yra daugiau, sakysime, J.A.V.-bėse, lietuvių išlaikymas nėra toks tragiškas. Ten į lietuvių reikalą į žiūrima realiau ir daugiau rūpinamasi bei dirbama jos puoselėjimui ir išlaikymui.

Australijoje mėgstame papriekiauti savo jaunimui, kad jis šoks, kad jis toks - nekalba lietuviškai, nesidomi lietuvių. O jei taip retkarčiais pakaltintume ir patys save? Paklaustumėm ką mes vyresnieji esame padarę ar darome, kad jaunimas pamėgtų lietuvių kalbą ir lietuvių? Ar patikim jiems kokias pareigas bendruomenė, ar draugiškai padrašinam ir paskatinam? Reikia pripažinti, kad iki šiol ta kryptimi labai nedaug tebuvo daroma.

Baigę aštuonmetę savait-

GAL NUMATOTE
PIRKTI
NAUJĄ NAMĄ?

"TALKA" savo namams skolina iki \$15.000.

"TALKA" duoda paskolas iš 11% įkeičiant nekilnojamą turtą. Procentai priskaitomi kas 3 mėn.

"TALKOS" istaigos veikia Lietuvių Namuose -
ADELAIDE - MELBOURNE - SYDNEY

mingesni mokėdami lietuviškai. Keliaukite į Ameriką, į Kanadą, į Pietų Ameriką, nekalbant jau apie Europą, ar į bet koki pasaulio kampą šiais laikais, beveik visur rasite lietuvių. Kad ir be tėvynės, vistiek pasaulis nebėra tokia šalta vieta, kai atvažiavę iš tolimos Australijos galime susikalbėti lietuviškai.

Australijos lietuvių bendruomenei, kuri tartum mus visus apjuosia - reikia žmonių. Organizacijoms irgi reikia žmonių. Pavyzdžiui, kad ir Sydneyje daug turto yra lietuviai per trisdešimt metų sukaupę: Lietuvių Klubas, skautų žemė, Lietuvių Sodyba. Kas nors, gi, turės tuos centrus administruoti

ir jais rūpintis, kas nors turės jais naudotis. Argi jau ir atiduosime juos australams todėl, kad mums vyresniems išmirus, nebėliks lietuviškais reikalais besirūpinančių, lietuviškai kalbančių žmonių? O kas atsitiks su mūsų dviem laikraščiais "Mūsų Pastogė" ir "Tėviškės Aidais"? Juk jeigu nebemokės žmonės skaityti ir rašyti, nebus ir laikraščiai.

Išlaikyti mūsų parapijos mokyklas, mūsų Lituanistinius kursus yra labai svarbu.

Kviečiame jaunimą juos lankyti, prašome visus šiuo reikalu rūpintis, kad 1980 metais būtų mokinių, mokytojų ir entuziastų.

V. Kabailienė

galio mokyklą, jaunuoliai išeina į svetimą pasaulį ir sudie lietuvių! Po trejų metų pradėdam juos kvieiti į lituanistinius kursus, bet jaunuoliai per tą laiką jau yra beveik viską, ką buvo išmokę, užmiršę. Todėl į kursus nebegalima jų priprašyti.

Jei tuo keliu ir toliau eisi, tai jau po dešimties metų dabartinis jaunimas nebekalbės lietuviškai.

Tautos šventės proga buvau parašyta paskaityti paskaitą. Tendencingai nukrypau nuo konvencionalinės temos, o kalbėjau apie "naujų kelių ieškojimą". Daugelis šventės dalyvių buvo sužavėti pateiktomis naujomis mintimis, tačiau tie, kurie paprastai mintims duoda eiga, praleido jas negirdomis.

Žinoma, yra svarbių ir aktualių reikalų diskutuoti naujų laikračių skiltyse, bet lietuvių išlaikymas neturėtų būti pamirštas ir nustumtas į paskutinę vietą. Ar ne per tuos "aktualiųjų" reikalus per pirmą dešimtmetį Australijos praradome vidurinią kartą? Nedarykim tos pačios klaidos su jauna karta. Mūsų paliktas kraštas, mūsų tauta ir lietuvių išieivijoj turi būti tas švyturys tamsioje abejingumo jūroje, kuris turi kiekvienam lietuviui rodyti teisingą kelią krypti. Lietuvių reikalas turi stovėti aukščiau už viską, todėl visos ambicijos, visi viens kito ignoravimai, turi trauktis į šalį.

Sakiau Tautos šventės proga ir dabar kartoju, kad Australijoje reikia susirūpinti jaunąja karta. Reikia

rimtai susirūpinti, nes lietuvių laikrodis jau rodo be penkių dyviliat.

ALB Adelaidės švietimo Taryba, susidedanti iš nario švietimo reikalams, mokyklų vedėjų ir svečio Apylinkės V-bos pirmininko, savo spalio mėn. posėdyje svarstė klausimą: kaip išmokyti jaunuolius gerai lietuviškai kalbėti ir kaip juos išauklėti sąmoningais lietuvių, kad vėliau galėtų perimti lietuvių vėlavą?

Po ilgų svarstymų, lyginimų Australijos lietuviškas mokyklas su J.A.V. mokyklomis, prieta išvados, kad aštuoni metai savaitgalio mokyklose yra per trumpas laikas, kad jaunuoliai gerai išmokyti lietuvių kalbą, istoriją ir geografiją ir vaikai yra per jauni įsisąmoninti ir suprasti lietuvių reikšmę ir jos išlaikymą išieivijoje. Todėl nutarta kreiptis į ALB Krašto Valdybą ir prašyti savaitgalio mokyklose mokslą pratęsti iki dešimties metų (pridedant 9-tą ir 10-tą skyrius) Tuo pradinis mokslas Australijoje susilygins su J.A.V. pradinio mokslo.

Norintieji toliau mokytis lietuvių kalbos, galės tiesiai iš dešimto skyriaus eiti į parengiamąją klasę, kuri veiks prie lituanistinių kursų. Tokiu būdu susidarys dvylika metų ištisinio mokslo lietuviškoje mokykloje.

Jei ir tas nieko nepadės, ieškosim dar kitų kelių. Ir ieškosim tol, kol surasim tikrąjį kelią, o tada jau kiekvienas ramia sąžine galėsime pasitraukti į dausas, sakydami "išbandėm viską, ką galėjome..."

B. Mockūnienė

30 metu

SU DAINA MELBOURNE

MELBOURNO DAINOS SAMBORIO 30 METU

SUKAKTIES PROGA SPECIALUS PRIEDAS

Lietuviška daina Melbourne

K. Mioldažys

Australijos Lietuvių Draugijos Skyrius Melbourne įsisteigė 1948 m. rugsėjo 11 d. minint Tautos šventę. Nuo šios datos prasidėjo organizuota lietuviška veikla.

Pirmas didesnis lietuvių susibūrimas buvo Kūčių vakarienė, kurioje dalyvavo 110 lietuvių; sekantis - Vasario 16-sios minėjimas 1949 metais, kur dalyvavo apie 200 lietuvių. Šiame minėjime dalyvavo p. Petras Morkūnas, padainavęs keletą solo dainų. Plaukiant į Australiją P. Morkūnas buvo suorganizavęs vyrų chorą ir šiame minėjime visų buvo pageidavimas steigti chorą Melbourne. Pasitaikė gera proga: kai P. Morkūnas, vykdamas į Vasario 16-sios minėjimą pasiprašė pusės dienos atostogų, bet to negavęs vis tiek išvažiavo, bet grįžęs iš darbo buvo atleistas ir nieko nelaukdamas atvyko į Melbourne. Čia gavęs darbą pradėjo organizuoti chorą.

Pradžią buvo sėkminga. Pirmajai repetitijai susirinko apie 20 vyrų, kurių daugumas buvo pirmojo transporto choristai. Repeticijos vyko savaitgaliais prie St. Francis bažnytelės Y.C.M. patalpose, miesto centre. Čia pat vyko ir tautinių šokių repeticijos, nes ir chore, ir tautiniuose šokiuose dalyvavo tie patys asmenys. Tautiniais šokiais vadovavo p. A. Saudargienė.

Repeticijos vyko labai sėkmingai ir gana greitai pasirošėme pirmajam koncertui, kuris įvyko 1949 m. birželio 4 d. šv. Mykolo bažnyčios salėje North Melbourne. Ši vieta lietuviams buvo žinoma, nes čia vykdavo lietuvių šokių vakarai.

Koncerte dalyvavo apie 280 asmenų, parduota 241 bilietas. Koncertas pradėtas solo dainomis, kurias atliko p. Grudzinskienė ir p. P.

Morkūnas. Po to sekė pirmasis tautinių šokių pasirodymas Melbourne. Šokiais grojo p. J. Vaseris.

Vyrų choras, vadovaujamas p. P. Morkūno, padainavo per du išėjimus gerą pluoštą skambių, daugiausia kariškų dainų. Tautiniai šokiai ir vyrų choras susilaukė entuziastingo pritarimo.

Po koncerto sekė šokių vakaras. Pertraukų metu galingai skambėjo sutartinės dainos.

Šiame koncerte dalyvavo ir vietos australų, kurie pakvietė šį koncertą pakartoti vien tik australams tokiomis sąlygomis: australai parūpina koncertui patalpas, o mūsų programa ir visas pelnas lietuviams. Mes sutikome, bet dėl angliakasių streiko teko koncertą atidėti. Per tą laiką daugumas choristų buvo sugrąžinti įdarbus užbaigti dvejų

metų darbo sutarties. Ilgą laiką savaitgaliais nebuvo jokio susisiekimo, ir kai streikas pasibaigė, įvyko kelios choro repeticijos. Nesusidarus pakankamam balsų skaičiui, choras iširo.

Nepavykus atgaivinti pirmojo koncerto choro, po transporto streiko atsirado nauja galimybė. Į Melbourne atvyko Čiurlionio ansamblio grupė, kuri ėmėsi iniciatyvos ką nors suorganizuoti. Po didelių pastangų buvo surinkti 9 vyrai, būtent: V. Bosikis, A. Badauskas, A. Čelna, S. Eimutis, A. Milvydas, D. Paliulis, J. Petrašiūnas, V. Savaitis, V. Zdanavičius ir M. Žilinskaitė. Pirmosios repeticijos įvyko 1949 m. spalio mėn. Vadovauti, arba, kaip jis pats sakydavo, "muses pabaidyti" sutiko p. J. Petrašiūnas. Neturint jokio muzi-

kos instrumento, teko vadovautis tokiu tonu, kokį pats J. Petrašiūnas išgirdavo iš švilpynės. Repeticijoms patalpos buvo dviejų choristų kambarys.

Pirmasis šio choro pasirodymas įvyko 1950 m. sausio 7 d. Coconut salėje sporto klubo suruoštame pobūvyje.

Artėjo Vasario 16-ji. Nepasitikėdami, kad tokiu mažu sąstatu galės atlikti programą, kvietėsi talkininkų. Melburniškiečiai kvietimą išgirdo ir papildė choro eiles. Padidėjus choro sąstatui sustreikavo J. Petrašiūnas motyvuodamas, kad jis nepajėgs vadovauti padidėjusiam sąstatui. Po ilgų derybų pavyko prikalbinti p. A. Čelną perimti choro vadovavimą, kas įvyko 1950 m. vasario 12 d., bet Vasario 16-sios minėjime

Nukelta į psl. 6

Choras "Aidas" su dirig. A. Čelna 1951 metais

Juozas Mikštas

MELBOURNO LIETUVIŠKOS DAINOS TRISDEŠIMTMEČIUI

Daina, daina,
lietuviška daina,
svajonių žavesio,
ir gaudulio,
ir džiaugsmo kupina,
tu užliūliuok mane
motulės lopšine.
Tu užliūliuok mane
gimtinės ošiančiais šilais
po balto sniego patalais.

Daina, daina,
sena,
ir amžinai jauna,
tikrovėj, ne sapne,
tu užliūliuok mane
lakštučių čiauškesiais
pavasariniais
paupiuos gimtinės,
seniai jau paliktos,
ir tik per dainą
dar neužmirštos.

Daina, daina,
lietuviška daina,
tu vis primink man
gimtą žemę,
kur želia rutos,
kur berželiai šlama---
Tavo melodijos aiduos
jaučiuos vis gimtuos namuos
ir
Lietuvos laukuos,
kur seno ažuolo viršūnėje
gegutė laisvę iškuokuos.

Melbourne, 11.9.1979

lankstaus chorvedžio p. A. Čelnos vedamas Melbourne choras dainos garsais prabilo, nutraukdamas viespatavusią tylą, prisipildė didžioji salė melodijos, skambiais garsais užliedama visus pašalius. Nenutildamos katutės privertė dirigentą "grįžti ir dainą (Šiaurės Pašvaistė) kartoti." Menu, ne vienam džiaugsmo ašara riedėjo skruostui!

II-sios Australijos Lietuvių Dienos įvyko Adelaidėje 1962 m. gruodžio 27-31 d. Parengimų skaičius žymiai paško, ypačiai prisijungus Sporto šventei. Dainų šventė įvyko gruodžio 28 d. Adelaidės Town Hall. Dalyvavo: Adelaidės lietuvių

Nukelta į psl. 6

Mūsų Pastogė Nr. 46, 1979.11.19, psl. 5

Melbournio Dainos Sambūris Australijos Liet. Dienose

Ignas Alekna

Australijos lietuviai gali-me pagristai didžiulis; pradedant 1960 m. čia kas antri metai rengiame Australijos Lietuvių Dienas, kokių neturi net didžiosios lietuvių bendruomenės. Tai tautinio darbo egzaminai. A.L. Dienos, iš kuklių 1960 m. tik su šešesiais parengimais, išaugo į didelio masto tautinę-kultūrinę šventę, kurių parengimų skaičius, įskaitant organizacijų suvažiavimus, viršija 30-į skaičių, o dalyvių skaičius tūkstančiai. Visose A.L. Dienose Dainų šventė buvo, yra ir bus pats iškilusis parengimas.

Daina yra lietuvių širdyje: amžiais lietuvis savo džiaugsmą, skausmą, liūde-

si, vargą, rūpestį, meilę išsakė liaudies dainose kraudamas jas tarsi užburta dainų skrynelę. Dabar ir čia, ją atidarę, girdime mūsų chorų dainos, kurios džiugina, jaudina mus.

Melbournio Dainos Sambūris, švęsdamas savo 30 metų našaus ir garbingo darbo sukaktį, gali tikrai didžiulis savo pozityviu įnašu į Australijos Lietuvių Dienų ir Dainų švenčių pasisekimą ir pastarųjų išsklaimą į pirmąjį parengimą. Čia ypač su pagarba reikia paminėti Melbournio Dainos Sambūrio ilgametį dirigentą p. Albertą Čelną. Jis per 27 metus su nepaprastu pasiukojimu dainai ir Sambūriui, skyrė savo darbą, laiką, poilsį ir širdį. Tau, Albertai, priklauso visu, ne tik sambūriečių bei melbourniškių, bet ir visos Australijos dainų mylinčių tautiečių, gili padėka. Taip pat su respektu minėtinas ilgametis Sambūrio administratorius p. Leonas Baltrūnas.

Pažūrėkime į Melbournio Dainos Sambūrio įnašą į Australijos Lietuvių Dienas.

I-sios Australijos Lietuvių Dienos (tada Meno Dienos) įvyko 1960 m. gruodžio 27-31 d. Sydney, gi Dainų šventė įvyko Sydney Town Hall, gruodžio 28 d. Šioje šventėje dalyvavo: Adelaidės lietuvių choras "Lituanija", dirig. Vaclovas Šimkus (su 35 dainininkais); New-

castle lietuvių choras, dirig. Stasys Žukas (22 dainininkai); Sydney lietuvių choras "Daina", dirig. Kazys Kavaliauskas (35 dainininkai) ir Melbournio Dainos Sambūris, dirig. Albertas Čelna.

Sambūri sudarė: M. Aukštikalnienė, E. Balčiūnienė, A. Baltrūnienė, L. Baltrūnas, V. Bosikis, A. Čelnaitė, R. Čelnienė, E. Čypienė, R. Dagys, J. Daunys, R. Galinis, Z. Jokūbaitis, J. Lazauskienė, V. Lazauskas, M. Mikliuvienė, L. Milvydienė, P. Morkūnas, Morkūnienė, G. Narušis, D. Paliulis, H. Paškevičius, B. Petravičienė, B. Tamošiūnienė, J. Tamošiūnas, L. Vachbergienė, L. Vachbergas, V. Vaseris, P. Vaičiaitis, J. Valaitienė, J. Vingrienė, B. Vingrys, A. Verbyla, E. Žiedienė, B. Žiedas.

Dainos šventės programą sudarė: jungtinis choras ir atskirų chorų pasirodymai. Melbournio Dainos Sambūris atskirame pasirodyme dainavo: Kur Giris Žaliuoja - J. Gudavičius; Po Aukštus Kalnus - K.V. Banaičio; Jūreivių Maršas - V. Paulausko, ir Šiaurės Pašvaistė - S. Sodeikos.

1961 m. sausio mėn. Mūsų Pastogė rašė: "...Atėjo didysis momentas. Pripildė sceną dainininkai, atnešdami mums didžiausią šio suvažiavimo dovaną - dainą ir tautinius rūbus. Daina nušėbino savo galia to nesitėkėjusį klausytoją. O kai

Melb. Dainos Sambūris su dirig. A. Čelna 1956 m.

Liet. daina Melbourne

Atkelta iš psl. 5

dar dirigavo J. Petrašiūnas.

Po Vasario 16-sios minėjimo choro eilės dar padidėjo. Chora sudarė jau 22 vyrai ir 18 moterų. Per vienerius metus šis choras turėjo apie 20 pasirodymų įskaitant bažnytinius giedojimus.

1951 m. choras suorganizavo koncertą - balių St. Kildoje, kur įvyko ir choro krikštynos. Krikšto apeigas atliko kun. P. Vaseris, o krikšto tėvais buvo p.p. prof. Raulinaitis ir jo žmona. Choras pakrikštytas "Aidu".

Po krikštynų choro darbo nuotaikos pradėjo keistis neigiama prasme. Daugelis pradėjo daugiau rūpintis savo asmeniskais reikalais, kaip geriau išsikūrus. Nusi-vylės. Čelna iš chorvedžių pasitraukė. Pakviestas P. Morkūnas padėties neišgėbė, ir "Aido" daina nutilo.

Artinosi olimpiniai žaidimai Melbourne ir reikėjo atgaivinti chorą. Šio darbo ėmėsi p. L. Baltrūnas. Surinkęs nedidelį dainininkų būrelį pakvietė p. A. Čelna grįžti į chorą ir jam vadovauti. Šis vienetas pasivadino "Melbournu Lietuvių Dainos Mylėtojų Sambūris".

Olimpijadoms metu suruoštas labai gražus koncertas. Choro administratoriaus pareigose buvo L. Baltrūnas, chorvedis A. Čelna, o choristai beveik vis tie patys Aido dainininkai.

Po šio koncerto dainininkų eilės pasipildė, repeticijos sekmingos, ir šis vienetas jau vadinosi "Dainos Sambūris", kuris tęsia lietuviškos dainos pyne iki šios dienos.

Keitėsi choristų veidai, bet pasiliko tas pats chorvedys p. A. Čelna per daugelį metų. Jo diriguojamas choras pasiekė labai aukštą lygį. Pagaliau ir jis pavargo ir iš chorvedžio pareigų pasitraukė po Dainų Šventės Melbourne 1976 metais. Jo pareigas perėmė p. D. Levickienė - Jokūbauskaitė.

Sunku išvardinti visus Dainos Sambūrio koncertus. Choras giedoja bažnyčioje minint tautos šventes, giedoja vestuvėms. Choras ruošė savo koncertus, dainavo per tautines šventes, lankėsi Geelonge, Morwell, Adelaidėje, Sydneyje. Dalyvavo visose Dainų Šventėse Australijoje, daug kartų dainavo australams, pabaltiečių koncertuose. Didžiausias Dainos Sambūrio pasirodymas - kelionė į JAV ir Kanadą, kur dalyvavo Dainų Šventėje Toronte ir dar atskirai koncertavo Kanadoje ir Amerikoje.

Dainos Sambūris nesitenkino tik savo vietoje - Melbourne ir jo apylinkėms. Akys kryo į Adelaidę. Choro administratoriaus L. Baltrūno pastangomis Dainos Sambūris davė Adelaidėje pilną labai sėkmingą koncertą. Sekantis šuolis - Dainos Sambūrio koncertas Sydneyje. Malonu pastebėti, kad į šį koncertą atsilankė P.L. B-nės pirm. p. J.J. Bačiūnas su poniu.

Dainos Sambūris dalyvavo kiekvienoje Dainų Šventėje Australijoje, kuri vykdavo kas antri metai rotacine tvarka: Sydney - Adelaidė - Melbourne.

Dainos Sambūrio inicia-

tyva buvo surengtas pirmasis pabaltiečių koncertas Melbourne. Visų trijų tautybių chorai padainavome savomis kalbomis po keletą dainų ir pabaigai trijų tautybių jungtinis choras padainavo šešias dainas trimis kalbomis. Sekantį koncertą organizavo latviai, o trečiąjį estai.

Kiekvienais metais Melbourne įvyksta dainavimo varžybos Ballarat mieste. Vieną kartą Dainos Sambūris dalyvavo šiose varžybose kaip svečias ir buvo aukštai įvertintas. Speciali muzikos žinovų komisija pagyrė Dainos Sambūri už gražiai perduotus dainų niuansus, gražų išjautimą ir muzikinius variantus ir gražų balsų išlyginimą.

Melbournio Universiteto Willson Hall salėje įvyko įvairių tautybių koncertas. Čia dalyvavo ir Dainos Sambūris. Muzikos kritikai Dainos Sambūrio dainas labai gerai įvertino. Apie tai buvo plačiai paminėta Melbourne australų spaudoje.

Vieną kartą Vasario 16-sios proga Dainos Sambūris su plačia programa pasirodė televizijoje Channel 9. Prieš jam išvykstant į užjūrius choras dar pasirodė televizijoje Channel 7.

Labai dažnai įvairiomis progomis Dainos Sambūris dalyvauja australų rengimuose. Kartą teko dainuoti farmerio lauke, kur be australų dainavimo klausėsi ir

keturkojai... GPaskutiniu laiku padažnėjo dalyvavimas įvairių tautybių koncertuose.

Prieš pradėdant ruošti Dainų Šventei Sydneyje 1978 m. buvo gautas kvietimas dalyvauti Lietuvių Dainų Šventėje Kanadoje Toronte mieste. Išvykoje dalyvavo 39 choristai ir vadovė - dirigentė Danutė Levickienė - Jokūbauskaitė. Jai talkino Z. Prašmutaitė ir P. Morkūnas.

Dainos Sambūriui sugrįžus iš kelionės po Šiaurės Ameriką, iš chorvedės pareigų pasitraukė p. D. Levickienė dėl motinystės. Jos pareigas perėmė p. P. Morkūnas, o po Dainų Šventės Sydneyje 1978 m. chorui vadovauja p. Birutė Prašmutaitė.

Peržvelgus 30-ties metų lietuviškos dainos Melbourne istoriją, galima išžiūrėti, kad lietuvių tauta yra dainuojanti tauta, ir kad lietuvis įstengia daug atsižadėti ir daug aukotis lietuviškai dainai ir per ją atskleisti tautos dvasinius turtus.

Dainos akordais ne tik apreiškiame pasauliui savo tautinės dvasios gelmes, bet ir jos lūkesčius išlikti ir sužydėti naujais kultūros žiedais laisvų tautų šeimoje.

Praeitais ir dabartis žiba aukos ir ryžto žiedais, o ateitis kreipiasi į jaunąją kartą: Jaunime, pažvelk į save ir išiklausyk, ką kalba tau mūsų tautos dvasia ir stok į eiles tu, kurie dalina pasauliui ir žmonijai žmoniškumo ir laisvės daigus. Savo darbas puoškime tėvynę!

Melbournio Dainos Sambūris

Atkelta iš psl. 5

choras "Lituania", dirig. V. Šimkus (43 dainininkai); Geelongo lietuvių choras, dirig. M. Kymantas (22 dainininkai); Sydney lietuvių choras "Daina", dirig. K. Kavaliauskas (39 dainininkai); Newcastle lietuvių choras, dirig. S. Žukas (26 dainininkai); Melbourne Dainos Sambūris, dirig. p. Albertas Čelna.

M.D. Sambūrije dainavo: M. Aukštikalnienė, E. Balčiūnienė, R. Garbenienė, M. Mikliūnienė, L. Milvydienė, B. Petravičienė, F. Savickienė, J. Sikorskienė, V. Sikorskytė, F. Vaitkienė, D. Mockuvienė, A. Baltrūnienė, R. Čelnienė, A. Čelnaitė, E. Šikšnienė, B. Tamošiūnienė, J. Valaitienė, J. Vingrienė, E. Žiedienė, A. Garbenis, R. Dagys, K. Kazlauskas, J. Kvietelaitis, V. Lazauskas, P. Morkūnas, J. Petrašiūnas, R. Slavickas, J. Tamošiūnas, P. Vaitkus, A. Cininas, R. Kazlauskas, H. Paškevičius, A. Savickas, L. Vachergas, P. Vaičaitis, B. Vingrys, A. Žižys, G. Zvinakis, V. Bosikis, G. Norušis, V. Savaitis, V. Vaseris, A. Verbyla, V. Žiogas.

Šioje šventėje atskirų chorų pasirodyme Melbourne Dainos Sambūris dainavo: Anoj Pusėj Nemunėlio - J. Švedo; Pasvarscyk Antela - J. Švedo, ir Jūreivių Maršas - V. Paulausko.

Mūsų Pastogės korespondentas 1963 m. pradžioje ra-

šė: "Sunku nupasakoti tą jaudinantį išpūdį besiklausant taip galingai ir darniai traukiamų mūsų skambių dainų". Melbourne Dainos Sambūris savo duoklę čia skyrė su kaupu.

III-sios Australijos Lietuvių Dienos įvyko 1984 m. gruodžio 27-31 d. Melbourne. Dainų Šventė įvyko gryname ore, specialiai koncertams pastatytame didžiulame Myer Music Bowl. Šventėje dalyvavo: Adelaidės lietuvių choras "Lituania", dirig. V. Šimkus (58 dainininkai); Geelongo lietuvių choras, dirig. M. Kymantas (25 dainininkai); Newcastle lietuvių choras, dirig. S. Žukas (24 dainininkai); Sydney lietuvių choras "Daina", dirig. K. Kavaliauskas (42 dainininkai); Melbourne Dainos Sambūris, dirig. A. Čelna.

Sambūrį sudarė: E. Balčiūnienė, B. Bartašiūtė, A. Matukevičienė, M. Miklienė, L. Milvydienė, A. Paragytė, B. Petravičienė, F. Savickienė, R. Savickienė, I. Kunčiūnienė, E. Kabailienė, A. Baltrūnienė, R. Čelnienė, V. Kepalaitė, E. Sikorskienė, B. Tamošiūnienė, J. Valaitienė, J. Vingrienė, E. Šikšnienė, O. Skimbirauskienė, E. Špokevičienė, Bruckas, R. Dagys, V. Kazlauskas, A. Milvydas, P. Morkūnas, J. Petrašiūnas, R. Skimbirauskas, R. Sližys, R. Špokevičius, J. Tamošiūnas,

Aust. Liet. Dienose

medžių viršūnėmis ten toli, toli... prie Nemuno krantų!

IV-sios Australijos Lietuvių Dienos įvyko 1966 m. gruodžio 26-31 d. Sydney. Dainų Šventė įvyko Sydney Town Hall. Dalyvavo: Adelaidės lietuvių choras "Lituania", dirig. V. Šimkus (60 dainininkų); Canberros lietuvių choras, dirig. P. Darius (26 dainininkai); Geelongo lietuvių choras, dirig. J. Ženkevičius (31 dainininkai); Newcastle lietuvių choras, dirig. S. Žukas (24 dainininkai); Sydney lietuvių choras "Daina", dirig. K.

Mūsų mirusieji

Bičiuliai ir draugai išeina.

Išeina jie po vieną.

Mes jų netenkame, kaip miško medžių
Tik lieka proskynos...

Povilas	ALEKNA
Magdūtė	AUKŠTİKALNIENĖ
Voldemaras	MAČIULAITIS
Daina	MAŽELYTĖ
Domas	PALIULIS
Kostė	PILKAUSKIENĖ
Petras	PLATAKIS
Vladas	SAVAITIS
Rimas	ŠPOKAS
Liolė	VACBERGIENĖ
Antanas	VIRBYLA

Melbournio Dainos Sambūris su dirig.

V. Bosikis, A. Bulakas, R. Kepalas, C. Matukevičius, G. Samsonas, A. Savickas, A. Šimkus, L. Vachergas, V. Vaseris, P. Vaičaitis, B. Vingrys, G. Žvinakis, R. Žvinakis ir V. Žiogas.

Atskirame šios Dainų Šventės chorų pasirodyme, Melbourne Dainos Sambūris dainavo: Siūbau, Lingau - Zdanias; Šiaurės Pašvaistė - S. Sodeikos.

Mūsų Pastogė 1965 m. pradžioje, aprašant Lietuvių Dienas, rašė: "Visi koncerto klausytojai, kurių buvo tą vakarą gerokas tūkstantis, išgyveno tikrą pasididžiavimą tiek savo dainininkais, jų vadovais, tiek ir pačia lietuviška daina". Menu, Šiaurės Pašvaistė, palydėta gausių katučių, nuaidėjo Melbourne Botanikos sodo

Kavaliauskas (39 dainininkai), ir Melbourne Dainos Sambūris, dirig. A. Čelna.

Sambūrije dalyvavo: M. Aukštikalnienė, E. Balčiūnienė, B. Bartašiūtė - Staugaitienė, M. Formelienė, G. Jokūbaitienė, D. Jokūbauskaitė, V. Kružienė, J. Kunčiūnienė, A. Matukevičienė, F. Savickienė, M. Šidlauskienė, A. Baltrūnienė, R. Čelnienė, N. Mališauskaitė, E. Seikienė, E. Šikšnienė, E. Špokevičienė, B. Tamošiūnienė, J. Valaitienė, B. Vingrienė, M. Žiogienė, A. Dagys, V. Lazauskas, A. Milvydas, P. Morkūnas, A. Raudys, R. Sližys, R. Špokevičius, J. Tamošiūnas, V. Bosikis, L. Mačiulaitis, C. Matukevičius, G. Samsonas, A. Savickas, V. Šidlauskas, A. Šimkus, L. Vachergas, P. Vaičaitis, B. Vingrys, G. Žvinakis, V. Žiogas.

Šios Dainų Šventės programą sudarė tik jungtinis mišrus choras, jungtinis moterų choras ir jungtinis vyrų choras. Atskiri chorai nedainavo.

Mūsų Pastogės 1967 m. sausio mėn. Dainų Šventės aprašyme randame: "... jie gausiai suteikia to dvasios peno, kurio kitaip Australijoje ir už joki pinigą nenupirksi".

Šiuo metu Melbourne Dainos Sambūris buvo atsiekęs tikrai aukštą dainos meno lygį, ką gražiai išreiškia jo klausytojos laiškas, kurio kelių ištraukų negaliu čia neįrašyti: "... po dabartinių Meno Dienų individuali-

Nukelta į psl. 7.

Prasmutaite 1979 m.

Atkelta iš psl. 6

nių chorų pasirodymų buvo daug diskusijų... tačiau paliekant tai į šalį, be žado buvo palikta daug klausytojų! Iš sykių aš negalėjau atsipeikėti, nors ir tikėjau, kaip ir anksčiau girdėjau, aukšto meninio pajėgumo, bet ši kartą buvo lyg ir pergerai. Dar neperseniausiai girdėjau Romoje italų statomą Verdi, Vienoje girdėjau austrų chorą, tačiau tokio subtilumo ir išgyvenimo dainų išpildyme nė viename iš tų chorų nebuvo. Man jų choras buvo pasaulinio masto... Parėjusi namo, pasigrožėjau Romos operų chorų "Master Piesus" įdai nuotus L'Accademia di Santa Cecilia, idant tikrai išitikinčiau ar nesuklydau. Radau kaip tik tą pačią Nabuko vergų partiją, kuri skamba gana skurdžiai, palyginus su Jūsų choro išpildymu... Rašau šitą laišką iš didelio džiaugsmo, iš dėkingumo už tokias gražias valandas, kurių nėra lengva dažnai išgyventi... vos chorams nuskambėjus ir apstulbinus... įtariau, kad gali būti tai momento įtaigojimas, bet pasitikinusi, po ilgesnio laiko, priėjau išvados, kad jūsų choras yra tikrai geras - pasaulinis. Nei Vienos operos choras, nei Paryžiaus, nei Romos taip neskamba. Vieničiai viską atidainuoja "sachlich", paryžiečiai - šaltai, romėnai - per daug lengvai ir paviršutiniškai. Tokį išgyvenimą, kokį parodė Jūsų choras ir to pergyvenimo meistriskas perdavimas buvo nepamišdami, sakyčiau, net sutaurino patį Verdi, nes italai dramatiškai dainuoti nemoka". Tai kelios ištraukos iš vieno laiško, kurios pačios kalba į skaitantį ir duoda dabartiniams dainininkams ir jų vadovams pagrindą siekti naujo, dirbti ir laimėti.

Vėlesnės Australijos Lietuvos Dienos įvyko 1968 m. gruodžio 27-31 d. Adelaidėje. Dainų šventė įvyko gruodžio 28 d. Adelaidės Town Hall. Šventėje dalyvavo: Adelaidės lietuvių choras "Lituanica", dirig. V. Šimkus (su 58 dainininkais); Canberros lietuvių choras, dirig. P. Darius (28 dainininkai); Geelongo lietuvių choras, dirig. J. Juška (28 dainininkai); Newcastle lietuvių choras, dirig. S. Žukas (26 dainininkai); Sydney lietuvių choras "Daina", dirig. K. Kavaliauskas (48 dainininkai); Sydney Meno Ansamblis (35 dainininkai), dirig. M. Umbražiūnienė, ir moterų choras, dirig. J. Gaižauskas; Melbourne Dainos Sambūris, dirig. A. Čelna.

Sambūrį sudarė: M. Aukštikalnienė, E. Balčiūnienė, P. Dargienė, D. Jokūbauskienė, D. Jokūbauskaitė, J. Lynikienė, A. Matukevičienė, F. Savickienė, J. Sikorskienė, M. Sidlauskienė, Šlyžienė, A. Baltrūnienė, R. Čelnie, J. Dagienė, E. Daugviliene, E. Korsakaitė, J. Petrašiūnienė, V. Sivicienė, E. Seikienė, E. Šikšnienė, E. Špokevičienė, B. Tamošiūnienė, J. Vingrienė, J. Vaičiulytė, M. Žiogienė, R. Dagys, R. Galinis, Z. Jokūbaitis, V. Lazauskas, A. Milvydas, J. Petrašiūnas, A. Raudys, R. Šližys, R. Špokevičius, J. Tamošiūnas, T. Vaitkus, P. Dargis, P. Jokūbaitis, K. Lynikas, K. Matukevičius, G. Narušis, G. Samsonas, A. Savickas, L. Vacbergas, P. Vaičaitis, B. Vingrys, V. Žiogas, G. Žvinakis.

Melbourn Dainos Sambūris atskirų chorų pasirodyme dainavo: Išausk, Mergelė - liaudies daina, harm. V. Paketūros; Vilnių žydi Liepos - K. Kavecko, ir Gimtinės Daina - K. Kavecko.

Mūsų Pastogė rašė: "Esame dainuojanti tauta. Dainuojame varge ir liūdesy, dainuojame džiaugsmą ir laimę, dainuojame pavergtos tėvynės atminimą, dainuojame save." Melbourne Dainos Sambūris "Vilnių žydi liepos" daina nukėlė mūsų širdis į protėvių slėnų miestą.

VI-sios Australijos Lietuvos Dienos įvyko 1970 m. gruodžio 26-31 d. Melbourne. Dainų šventė įvyko modernioje ir didžiulėje Dallas Brooks Hall gruodžio 28 d. Šventėje dalyvavo: Adelaidės lietuvių choras "Lituanica", dirig. G. Vasiliauskienė (47 dainininkai); Canberros lietuvių choras, dirig. P. Darius (25 dainininkai); Geelongo lietuvių choras, dirig. J. Juška (23 dainininkai); Newcastle lietuvių choras, dirig. S. Žukas (19 dainininkai); Sydney Meno Ansamblis, dirig. M. Umbražiūnienė (40 dainininkai); Sydney lietuvių choras "Daina", dirig. B. Kiveris (44 dainininkai); ir Melbourn

Nukelta į psl. 9

Dainos Sambūrio

vadovai ir dirigentai

PETRAS MORKŪNAS

Pirmas Melbourne choro dirigentas. Mokėsi Vilniaus Vyt. Didžiojo gimnazijoje ir Vilniaus konservatorijoje studijavo bažnytinę muziką ir kartu dirbo „Vaidilos“ teatre. Su mažom pertraukom Dainos Sambūrio choristas ir dirigentas 1959 - 1956 m. Penkiolika metų vadovavo ir pats dainavo Melbourne vyrų oktete, koncertuodami įvairiose Australijos vietose ir išleido plokštelę. Nuo 1955 m. Melbourne parapijos choro dirigentas, su maža pertrauka iki šių dienų.

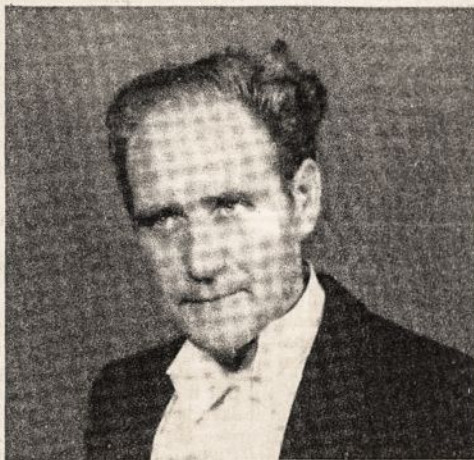

Petras Morkūnas

ALBERTAS ČELNA

Ilgametis Dainos Sambūrio dirigentas - nuo 1950 m. iki 1976 m. pabaigos. Gimė Čikagoje - J.A. V-se. Sešerių metų būdamas, su tėvais, grįžo į Vilniaus kraštą ir neuzligo apsigyveno Vilniuje. Jau Vytauto Didžiojo gimnazijoje paaiškėjo jo gabumai ir polinkiai muzikai. Vilniaus konservatorijoje pas prof. H. Ledochovską studijavo

smuiko klasėje. Grojo smuiku „Vaidilos“ ir lėlių teatruose. Išėivijoje porą metų dainavo „Čiurlionio“ ansamblyje ir studijavo Freiburgo konservatorijoje. 1949 m. pasiekė Australiją ir tuojais įsijungė į Sambūrio eiles, kuriam vadovaudamas sugebėjo šį Sambūrį išplėsti į puikų vienetą, kurio muzikinė harmonija ir dainos skambesys žavėjo kiekvieną klausytoją.

Albertas Čelna

BIRUTĖ PRAŠMUTAITE

Dabartinė choro dirigentė. Keturiolikos metų būdama pradėjo giedoti Melbourne Parapijos chore. Į Dainos Sambūrį įstojo 1974 m., kuriame dainavo ir reikalui esant akompanuodavo. 1978 m. Dainų šventėje dirigavo 3 dainas mišriam chorui. Ji paruošė chorą 30 m. jubiliejiniam koncertui. Nuo 1975 m. dalyvauja „Dainavos“ mergaičių grupėje su kuria koncertavo Canberroje, Adelaidėje, Hobarte ir Moe. Aktyvi skautė ir skautų dainų mokytoja ir laužų pravedėja.

Birutė Prasmutaitė

JUOZAS PETRASIONAS

Vilniuje baigė Vytauto Didžiojo gimnaziją ir studijavo universitete. Grojo dūdų orkestre ir dalyvavo muz. L. Siniaus „Varpo“, Vilniaus filharmonijos ir šaulių būrio choruose. Dainavo Čiurlionio ansamblyje. 1949 m. Melbourne dirigavo vyrų chorui, kuris išaugo į mišrų chorą. Ilgametis Dainos Sambūrio choristas ir stropus Melbourne lietuvių klubo darbuotojas pirmininko ir kitose pareigose.

Juozas Petrašiūnas

DANUTĖ LEVICKIENĖ - JOKOBAUSKAITE

Gimė Hanau stovykloje - Vokietijoje. Baigė mokslus Melbourne ir Monash universitetuose išgydama B.A. (Melb.) Dipl. Ed. matematikos ir prancūzų kalbos. Muziką, 14 metų, studijavo pas prof. G. McKeown. 1961 m. įstojo į Dainos Sambūrį kaip pianistė ir choristė. Albertas Čelna išmokė ją diriguoti ir įkvėpė meilę lietuviškai dainai. 1966 m. lankė dainavimo pamokas Melb. konservatorijoje. 1977 m. perėmė dirigavimą Dainos Sambūriui ir paruošė chorą V-tajai Dainų šventei Toronte ir gastrolėms šiaurės Amerikoje ir Kanadoje.

Danutė Levickienė

ZITA PRAŠMUTAITE

Akompanistė - choristė. Baigė Monash universitetą B.Sc. (Hons). Įsijungė į Dainos Sambūrį 1974 m. Jau 10 m. kai yra Melbourne Parapijos choro vargonininkė, o prieš tai kelerius metus choristė. Nuo 1975 m. „Dainavos“ mergaičių grupės vadovė.

Skaitykite Mūsų Pastogę!

išvyka į Šiaurės Ameriką

Rašo Vincas Ališauskas

Mintis, kad Melbourne Dainos Sambūris dalyvautų penktoje Amerikos ir Kanados lietuvių dainų šventėje, iškilio kai kuriems Australijos lietuviams lankantis Toronte ir susitikus su tos šventės rengimo pirmin. J.R. Simanavičium, iš kurio 1977 m. spalio 28 d. buvo gautas raštu oficialus pakvietimas. Jį gavus, sambūriečiai manė, kad dalyvauti vien tik dainų šventėje Toronte būtų per didelės išlaidos. Jie nutarė, kad išvyka būtų naudingesnė, prasmingesnė ir įdomesnė, bandant galimybes suruošti individualinius koncertus Kanados ir Amerikos miestuose. Tuos reikalus tvarkyti buvo įgaliotas išvykos vadovas inž. A. Šimkus. Po daugelio ir ilgų susirašinėjimų gauta žinios, kad vietiniai lietuviai, kai kuriuose miestuose, mūsų koncertus suorganizuos. Tuo laiku choras intensyviai ruošėsi ne tik dainų šventės repertuarui, bet ir savo koncertams. Be to, pradėjo, įvairiomis primonėmis, telkti lėšas kelionės išlaidoms padengti. Po didelių pastangų, užsispyrimo, pasiryžimo bei sunkaus darbo 1978 m. birželio 23 d. 40 choristų su dirigente Danute Levickiene, 2 techn. padėjėjais ir 10 šeimos narių, iš Tullamarine aerodromo pakilo link Amerikos.

Laimingai pasiekę Los Angeles, rytojaus dieną, dauguma aplankė garsųjį Disneyland. Birželio 25 d. dalyvavo šv. Kazimiero bažnyčioje pamaldose, kurių metu pagiedoję keletą giesmių. Tuoj po pamaldų įvyko pirmasis koncertas. Dauguma jautė įtampą ir nervinumą, nes visi žinojo, kad nuo šio koncerto pasisekimo daug priklausys tolimesnės gastrolių.

Koncertas pavyko gerai. Dalyvavo virš 300 žmonių. Vietinė spauda rašė: „Žmonės klausėsi, plojo ir kėlė ovacijas ne dėl to, kad scenoje dainavo tolimi svečiai lietuviai, bet dėl to, kad jie puikiai dainavo. Daug kam skruostus suvilgė džiaugsmo ašaros. Aiškiai buvo matyti, kad Dainos Sambūrio sėkmės raktas šviečia vadovės Danutės Levickienės muzikaliame charakteryje - jos dainuojančioje šypsenoje, ritmo jute, o ypačiai sugebėjime taip gerai paruošti chorą, sklandžiai jį vesti ir išsiai per visą koncertą išlaikyti deramą lygį. Neužmirština sambūrio repertuarinė įdomybė, tai dainų turinio iliustravimas deklamacijomis.

Koncertas tartum nematomu meilės spinduliu apgaubė klausytojus ir priartino prie mums taip brangios Lietuvos. Turėjome malonumą paspausti savo brolio lietuvių ranką ir pajusti jo širdį, plakančią prie anapus Ramiojo vandenyno tolimų kraštų.

Birželio 26 d. rytą, Los Angeles lietuvių išlydėti, išskrido į Toronto - pagrindinį kelionės tikslą. Birželio 28 d. autobusu nuvyko koncertuoti į Hamiltoną. Koncertas vyko jaunimo centro salėje dalyvaujant 400 klausytojų, kurie irgi labai šiltai priėmė choro pasirodymą. Čia daugumai buvo malonu susitikti su „Gyvataro“ šokėjais, kurie lankėsi Australijoje, o ypač su jų nenulstama vadove p. Breichmaniene.

Birželio 29 d. tris dainas padainavo Toronte, lietuvių paviljone, o sekančią dieną davė koncertą Toronto lietuviams ir svečiams (apie 400 žiūrovų). Muz. V. Marijošius po koncerto taip atsiliepė: „Ejau, iš tikrųjų, į tą koncertą atlikti pilietinės pareigos, kad australiečiai nedainuotų tuščioje salėje. Išgirdęs, kaip jie dainuoja, buvau labai maloniai nustebintas. Jie ne tik atliko pilietinę pareigą, bet iš atminties išdainavo visą programą, buvo aktyvūs ir gyvi atlikėjai. Gera diktija ir tarimas ir, mano nustebimui, kad ir savita, bet patraukli, intriguojanti ir įtikinanti interpretacija.“ Spauda rašė: „Australiška drąsa ir atvirumas pradėtas koncertas. Pilnutėlė salė nebuvo apvilta, tik gaila, kad nevisiems teko išgirsti taip puikiai paruoštą koncertą. Techniškai ir muzikiniu požiūriu išdirbta dinamika. Frazijų išvystymas buvo atliktas gerai. Smagus ir svajingas tempas gerai išryškino parinktų dainų stilių. Choras pajėgė klausytojams įkvėpti liūdnas ir linksmas dainų nuotaikas, tų dainų spalvingumą, nes klausytojų veiduose spindėjo linksnumo ir liūdesio išraiška. Choras parodė didelį darnumą - su meile ir drausmingumu sekė meistrišką dirigavimą, bei akompanavimą.“ Po koncerto publika spontaniškai atsis-tojo ir sukėlė jausmingas ovacijas.

Liepos 2 d. Toronte įvyko Dainų šventė dalyvaujant 54 chorams ir per 1400 dainininkų. Šiai dainų šventei buvo parinktas motto - Pr. Lemberio eilėraščio posmas: „Iš visų kraštų Pasaulio vėjai neša mūs' skundus:

8

Melbourn Dainos Sambūris koncertuoja Amerikoje

duokit laisvės, duokit saulės, leiskit grįžti į namus...

Šventė vyko didžiuliam stadione „Maple Leaf Gardens“, talpinančiame 16 000 žiūrovų - dalyvavo apie 12 000. Grojant estų orkestrui „Estonia“ Br. Jonušo maršą, įnešamos vėliavos, po jų žygiavo vaikų - jauni-mo choral, kuriuos sekė kiti choral, Pirmutinis žygiavo Dainos Sambūris, kuriam publika sukėlė didelės ovacijas. Su iškilmingumu sutikta Karalienės atstovė, Ontario Provincijos Gubernatorė Pauline McGibbon. Sekė Kanados ir Lietuvos Himnai. Po to J. Gaidelio „Malda už Tėvynę“. Organizacinio Komiteto pirmin. J.R. Simanavičius perskaitė deklaraciją, kurioje buvo išreikšti pagrindiniai lietuvių

tautos ir išeivijos siekiai, būtent „Laisvės Lietuvai“ Po to, pagal programą, vyko Dainų šventė. Įspūdingiausia šventės dalis buvo kai solistė Gina Čapkauskienė, atliko Br. Budriūno „Mano Protėvių Žemė“, drauge su jungtiniu choru ir orkestru, diriguojant autoriui. Visi choral, išskyrus Melbourne Dainos Sambūri, dainavo iš gaidų, ką labai pastebėjo publika. Tuometinis P.L. B-nės pirmin. Br. Nainys tardamas padėkos žodį rengėjams, tūkstantinei miniai pristatė mūsų chorą, kurį vėl pasveikino karštomis ovacijomis.

Liepos 5 d. apleido Torontą ir autobusu išvažiavo koncertuoti į Clevelandą. Pakelyje aplankė, nors ir trumpai, Niagaros krioklį. Koncertas Clevelande įvyko

liepos 8 d. lietuvių parapijos salėje dalyvaujant virš 500 žmonių. Spauda rašė, kad išgirsti sambūrį buvo tikrai reta išimtis, maloni staigmena ir didelis džiaugsmas. Choras nuo pat pirmųjų dainos akordų nustebino gausią auditoriją. Triukšmingi ir ilgai plojimai, bei bisavimai neatleido svečių dainininkų. Koncertas ilgai skambės klausytojų ausyse ir malonūs prisiminimai rusens širdyse, nes daugeliui šio choro garsai buvo pirmutiniai ir paskutiniai. Sambūrio pasididžiavimas - jauna, grakšti ir talentinga dirigentė. Ji išbalansuotais gracingais, bet tvirtais ir tikrais mostais valdė chorą ir iš jo išgavo visa, ką iš gero ansamblio galima išreikalauti. Choro pranešėjai - jos po vieną ir net grupiniai sudarė idomų išpūdį. Tiek mišrus choro, tiek paskirų chorų dainavime teko pastebėti dvi savybes, retokai užtikamas populiariuose mūsų muzikiniuose ansambliuose: lengvu

Nukelta į psl. 9

Išvykos nuotrupos

* Tik pasiekus Amerikos žemyną vienas pareiškė, kad jis matė tik jūrą ir mergas. Gal ir taip, bet jis praganė savo lagaminą.

* Pasirodo yra galimybių išvažiuoti į Ameriką (reikia manyti ir kitur) be vyro sutikimo - parašo. Suinteresuoti prašome kreiptis pas ją.

* Kai atskridę į Los Angeles dauguma išsėjęs ar svečiavosi, viena šeima nakvyne gavo tik vėlai vakare, nes būsimas šeiminkas nevaziavo jų paimti, kol negavo asmenišką parodymo iš klebono, o jis tam tikrą laiką buvo išvykęs.

* Amerikos lietuvis, klausydamas koncerto, savo kaimynui sako: „Jeigu pas mus būtų taip vedamas choras, tai aš irgi įstočiau.“

* Vienoje šeimoje apsigyveno 6 dalyviai. Šeiminkė džiaugėsi, kad per visą jų viešėjimo laiką nereikėjo pirkti laikraščių, nes vienas iš jų, jiems sukylus papasakodavo visas žinias, o pats, jiems dar miegant jau spėdavo pasivaikinti.

* Clevelande choro dalyvis užsimanė pirmą valandą nakties valgyti. Jam išėjus iš motelio prisistatė negras policininkas, kuris jį palydėjo iki užkandinės ir vėliau grąžino į motelį.

* — *

* Prieš koncertą Hamiltono salėje sugedo kanalizacija. Tuojau buvo iššauktas specialistas, bet kol jis atvyko viskas buvo sutvarkyta vienos mūsų choristės.

* Choras nustebino clevelandiečius atvykdamas vieną dieną anksčiau. Gal būtų dėl to jie suruošė vaisės chorui dieną prieš koncertą.

* Prieš išvažiuojant iš Clevelando į Chicago buvom pribauginti, kad koncerto nebus publikos, nes tuo metu vyko riaušės tarp žydų ir nacių, bet salė netalpinavo svečių.

* Išvykos dalyviai Amerikoje ir Kanadoje sutiko ne tik senų draugų ir pažįstamų, bet ir niekuomet nematytų giminių. Užmegstos naujos pažintys artimai sujungė to patio likimo draugus-es.

* Dvi choristės buvo apgyvendintos pusrūsyje. Jos pasisakė šeiminkui, kad miega prie atviro langų. Kitą dieną jos buvo perkeltos į antrą aukštą, o atvykusius jas lankyti pastitiko šunys.

* Tūlas Toronto šeiminkas pareiškė, kad jis neis į mūsų koncertą, nes jo gyventojas sapnuodamas išdainavo visą repertuarą.

* Vienas Clevelando muzi-

kas sveikindamas mūsų chorą pažvelgė vienas į mėlynas akis ir apstulbo...

* Tie, kurie savo daiktus buvo susipakavę į bendrą bagažą, o turėjo skirtingas pavaras, kai kuriose vietose turėjo sunkumų kartu apsigyventi.

* Choristė, likusi viena namuose, nutarė pasikaitinti Toronto saulutėje. Grįžęs šeiminkas nustebino, kad jo gyventojas džiaugiasi saulute kaimyno kieme.

* Mūsų vyrai didžiausią pasisekimą tarp moterų turėjo, kai atsilankydavo į Toronto lietuvių namus.

* Keturioms mergaitėms šokant, dainuojant „Nemūnėli“, publika jomis žavėjosi, bet nei vienas neatskyrė, kad viena iš jų yra dviejų vaikų motina.

* Kur tik buvome, daugiausia komplimentų, be abejonės susilaukė dirigentė. Atrodo, kad vyrus nunešė Sambūrio bosas.

* Amerikoje ir Kanadoje visus išvykos reikalus tvarkė „Trys didieji“. Daug kam nebuvo aišku, kodėl ne valdyba?

V.A.

Melb. Dainos Sambūris pakeliui iš Toronto į Clevelandą

Dainos Sambūrio inašas A.L. Dienose

Atkelta iš psl. 7

no Dainos Sambūris, dirig. A. Čelna.

Sambūrį sudarė: M. Aukštikalnienė, E. Balčiūnienė, S. Dagytė, P. Dargienė, E. Kriščiūnienė, D. Levickienė, J. Lynikienė, D. Maželytė, F. Savickienė, J. Sikorskienė, M. Sidlauskienė, V. Alekniene, E. Jokūbaitienė, A. Tamošiūnaitė, A. Baltrūnienė, R. Čelnie, J. Dagienė, N. Kairaitienė, J. Petrašiūnienė, R. Savickienė, E. Šeikienė, E. Šikšnienė, E. Špokevičienė, R. Tamošiūnaitė, J. Tamošiūnienė, J. Valaitienė, E. Valaitytė, J. Vingrienė, R. Dagys, R. Galinis, Z. Jokūbaitis, V. Lazauskas, A. Milvydas, J. Petrašiūnas, R. Šližys, R. Špokas, J. Tamošiūnas, P. Vaitkus, V. Alekna, V. Bosikas, P. Dargis, P. Jokūbaitis, K. Lynikas, A. Savickas, A. Šimkus, P. Vaičaitis, B. Vingrys, V. Žiogas, G. Žvinakis.

Sios Dainų Šventės programą sudarė atskirų ir jungtinių chorų dainos. Melbourne Dainos Sambūris atskirame pasirodyme dainavo: Broliai, Lietuviai - J. Siniaus, ir Lietuva Brangi - Naujalis - Juzeliūno.

1971 m. sausio mėn. Tėviškės Aidai rašė: "Kodėl šis choras eljė buvusiu Dainų Švenčių vis laimėdavo publikos simpatijas? ...išskodamas atsakymų, išsklausiau Melbourne chorą. O vis tik jam ir šioje Dainų Šventėje linkės atiduoti pirmenybės laurus. Kodėl? Gal dėl to... choras yra mimosiškai jautrumo ir organiškai jaučias dirigento norimas išgauti spalvas ir jas mokas atskleisti visa vaivorykštė."

VII-sios Australijos Lietuvų Dienos įvyko 1972 m. gruodžio 26-31 d. Sydney. Dainų Šventė įvyko gruodžio 29 d. Civic Centre, Marana Hall. Šventėje dalyvavo: Adelaidės lietuvių choras "Lituanian", dirig. R. Kubiliūtė (46 dainininkai); Canberros lietuvių choras "Aušra", dirig. P. Darius (22 dainininkai); Newcastle lietuvių choras, dirig. S. Žukas (16 dainininkai); Sydney Lietuvių Meno Ansamblis, dirig. M. Umbražiūnienė (29 dainininkai); Sydney lietuvių choras "Daina", dirig. B. Kiveris (50 dainininkai); Melbourne Dainos Sambūris, dirig. A. Čelna.

Sambūrį sudarė: M. Žiogienė, J. Vingrienė, R. Straukienė, V. Sivickienė, R. Vaitiekūnaitė, J. Petrašiūnienė, D. Špokevičiūtė, R. Čelnie, E. Balčiūnienė, V. Alekniene, S. Zemkalnienė, F. Savickienė, P. Dargienė, I. Kviečinskienė, N. Kairaitienė, E. Šeikienė, J. Valaitienė, E. Špokevičienė, E. Šikšnienė, A. Baltrūnienė, J. Lynikienė, L. Milvydienė, M. Aukštikalnienė, E. Čypienė, R. Milvydaitė, E. Kriščiūnienė, B. Staugaitienė, D. Levickienė, V. Bosikas, V. Straukas, V. Žiogas, B. Vingrys, P. Dargis, A. Milvydas, R. Špokevičius, P. Vaičaitis, R. Šližys, J. Petrašiūnas, L. Petrašiūnas, V. Alekna, A. Savickas, G. Žvinakis, K. Lynikas, P. Kviečinskis, A. Baltrūnas, A. Staugaitis, G. Zemkalnis, R. Dagys, Z. Jokūbaitis, I. Vaitkus, J. Daunys, R. Gali-

nis, V. Lazauskas, V. Minius.

Melbourne Dainos Sambūris atskirų chorų pasirodyme dainavo: I Kovą - A. Račiūno; Nemunas parves - K. Vaickaus; Melyniai - J. Maželytė, F. Savickienė, J. Sikorskienė, M. Sidlauskienė, V. Alekniene, E. Jokūbaitienė, A. Tamošiūnaitė, A. Baltrūnienė, R. Čelnie, J. Dagienė, N. Kairaitienė, J. Petrašiūnienė, R. Savickienė, E. Šeikienė, E. Šikšnienė, E. Špokevičienė, R. Tamošiūnaitė, J. Tamošiūnienė, J. Valaitienė, E. Valaitytė, J. Vingrienė, R. Dagys, R. Galinis, Z. Jokūbaitis, V. Lazauskas, A. Milvydas, J. Petrašiūnas, R. Šližys, R. Špokas, J. Tamošiūnas, P. Vaitkus, V. Alekna, V. Bosikas, P. Dargis, P. Jokūbaitis, K. Lynikas, A. Savickas, A. Šimkus, P. Vaičaitis, B. Vingrys, V. Žiogas, G. Žvinakis.

Mūsų Pastogėje 1973 m. Dainų Šventės plačiame aprašyme randame: "Melbourniškai ypatingai sužavėjo klausytojus liaudies daina "Malūnas". Tai sena sena liaudies daina, kurią išgirsti vėl buvo be galo miela. Ne vien daina melbourniškai žavėjo klausytojus, ne vien plačia šypsena; publikos širdį viliojo jaunutė, taip labai rimtai ir atsidasavusiai dainuojanti choristė D. Špokevičiūtė. Tėviškės Aidai pridėjo: "Melbournio choro dirigentas A. Čelna iš savo dainininkų išgavo geriausius garsus ir harmoniją. ...sužavėjo vaikišku linksmumu, žaismingo rytmečio garsų perdavimu ir skambesio galimumu. Koncerto klausytojams tai buvo maloni dovana, kaip šiltas lietus po ilgos sausras."

VIII-sios Australijos Lietuvų Dienos įvyko Adelaidėje 1974 m. gruodžio 26-31 d. Dainų Šventė įvyko gruodžio 30 d. Šventėje dalyvavo: Adelaidės lietuvių choras "Lituanian", dirig. R. Kubiliūtė (49 dainininkai); Sydney lietuvių choras "Daina", dirig. B. Kiveris (48

dainininkai); ir Melbourne Dainos Sambūris, dirig. A. Čelna.

Sambūrį sudarė: E. Balčiūnienė, E. Čypienė, E. Kriščiūnienė, D. Levickienė, J. Lynikienė, L. Milvydienė, B. Prašmutaitė, Z. Prašmutaitė, A. Ramoškienė, F. Savickienė, M. Sodaitienė, B. Staugaitienė, B. Szentimray, J. Šimkienė, J. Žalkauskienė, A. Baltrūnienė, R. Čelnie, B. Drežienė, J. Petrašiūnienė, V. Sivickienė, R. Statkuvienė, E. Šeikienė, E. Šikšnienė, E. Špokevičienė, D. Špokevičiūtė, R. Ramanauskienė, J. Valaitienė, J. Vingrienė, M. Žiogienė, J. Daunys, R. Galinis, V. Lazauskas, K. Mieladžys, A. Milvydas, P. Petraitis, J. Petrašiūnas, R. Šližys, R. Špokevičius, V. Bosikas, P. Kviečinskis, K. Lynikas, G. Samsonas, A. Savickas, A. Staugaitis, A. Steponavičius, A. Šimkus, P. Vaičaitis, B. Vingrys, V. Žiogas, G. Žvinakis.

Melbourne Dainos Sambūris atskirų chorų pasirodyme dainavo: Sapnų Pilis - J. Griauzdės, Padainuosiu Tau Dainelę - M. Noviko, ir Siuntė Mane Motinėle - liaudies daina harm. Č. Sasnausko.

1975 m. sausio mėn. Mūsų Pastogėje korespondentas rašo: "Pasigirdo švelnūs pirmieji J. Griauzdės dainos "Sapnų Pilis" sakiniai. Dainai nuskambėjus, tarytum balto sniego snagės, rinkosi choristės. Tam 30 ponių švelniam ir dekoratyviam vaizdui atitiko ir jų atlikta pagaunanti melodingumo M. Noviko "Padainuosiu tau dainelę" daina... Č. Sasnausko harmonizuota liau-

dies daina "Siuntė mane motinėle" ... pasigėrėtinai užbaigė Melbourne Sambūrio reprezentaciją."

IX-sios Australijos Lietuvų Dienos įvyko Melbourne, 1976 m. gruodžio 26-31 d. Dainų Šventė įvyko gruodžio 30 d. Dallas Brooks puošnioje didžiulėje salėje, kurioje dalyvavo: Adelaidės lietuvių choras "Lituanian", dirig. G. Vasiliauskiene (44 dainininkai); Sydney lietuvių choras "Daina", dirig. B. Kiveris (48 dainininkai); Geelongo lietuvių choras, dirig. B. Kymantas (20 dainininkų); Melbourne Dainos Sambūris, dirig. A. Čelna ir D. Levickienė.

Dainos Sambūrį sudarė: D. Baikauskienė, J. Baikauskaitė, E. Balčiūnienė, D. Beržanskaitė, E. Čypienė, E. Kriščiūnienė, J. Lynikienė, L. Milvydienė, K. Pilkauskienė, B. Prašmutaitė, Z. Prašmutaitė, A. Ramoškienė, F. Savickienė, M. Sodaitienė, B. Staugaitienė, B. Szentimrey, J. Šimkienė, J. Žalkauskienė, I. Bacevičienė, A. Baltrūnienė, R. Čelnie, B. Drežienė, J. Petrašiūnienė, R. Ramanauskienė, V. Sivickienė, R. Statkuvienė, E. Šeikienė, E. Šikšnienė, E. Špokevičienė, D. Špokevičiūtė, J. Valaitienė, J. Vingrienė, M. Žiogienė, J. Daunys, R. Galinis, T. Krausas, J. Kvietelaitis, V. Lazauskas, K. Mieladžys, A. Milvydas, P. Petraitis, J. Petrašiūnas, R. Špokas, V. Bosikas, A. Bužinskas, P. Kviečinskis, K. Lynikas, G. Samsonas, A. Savickas, A. Staugaitis, A. Šimkus, P. Vaičaitis, B. Vingrys, V. Žiogas, G. Žvinakis.

Dainos Sambūris šių Australijos Dienų parengimuose dainavo dviem atvejais:

- Australijos Lietuvų Dienų atidarymo iškilmėse, kur Sambūris, diriguojamas D. Levickienės, pritariant vargonais, atliko Br. Budriūno kantatą "Tu Vilnių pasilik, Valdo", ir
- atskirų chorų pasiro-

padėkoti už suruoštus koncertus, globą dovaną ir vaišes.

Gaila, kad išvykos trumpas laikas, tik 16 dienų, o greičiausia Amerikoje vasaros atostogų įkraštis, nesudarė chorui galimybių koncertuoti kitose vietovėse. Sunku tikėti, kad panašaus vieneto išvyka į užjūrus greit pasikartos.

Garbė Dainos Sambūrio dalyviams, jų vadovams, o ypač dirigentei.

V. Ališauskas

Dainos Sambūrio išvyka

Atkelta iš psl. 8

delnų nuleidimu ji sugėba nepriversti vyrus nusileisti per du dinamiškus mostus. Kai kurių naujovių įvedimas koncerto metu turėtų būti pavyzdžiu ir kitiems ansambliams. Tiek įvedimas kuklios choreografijos, iliustruojant dainas, tiek efektingas deklamavimas pavienio choro dalyvių iš vietų buvo naujas, gaiviantis ir sveikintinas. Repertuaro įvairumas neleido nuobodžiauti, o moterų sekstetas, nuostabiai švariai atlikęs labai sunkias dvi senoviškas sutartines iš XVI š., parodė choro dalyvių muzikalumą.

Ankstų sekmadienio rytą - liepos 9 d., palydėjus su asaromis akyse, namažam būreliui clevelandiečių choras išvažiavo į Chicago, kur tą patį dieną lietuvių jaunimo centre davė savo paskutinį koncertą Amerikos žemyn. Salė netalino klausytojų - virš 700. Špauđa rašė: "Iš pirmos dainos buvo žymu, kur glūdi Melbourne Dainos Sambūrio stiprybė. Dirigentė aiškiai valdė kiekvieną gaidą. Nuo jos elegantiškų, ryškių ir detalių judesių priklausė kiekvieno nianso pasikeitimas, žodžio ištariamas ir nuotaikos išreiškimas. Tokio meistrisko dainų pasigendama tarp mūsų veteranų dirigentų. L. Povilaitis, "Alučio" žodžiams, "Neisim namo" publika pritarė ovacijomis, o tokių buvo pilna salė, koridorius ir kiemas. Maloni staigmena buvo nuometuotas moterų

sektetas, sutartinių neįprasta struktūra ir harmonija, gali atrodyti keista ir primityvi, o tas paprastumas ir neįprastų intervalų naudojimas ir yra visas jų grožis. Koncertas pasižymėjo šviežumu ir kūrybingumu. Sambūris lengvai gali lygintis su mūsikiškais choralais, neretai turinčiais dingesnius, jaunesnius ir gausesnius sąstusus."

Sėkmingam koncertui pasibaigus, publikos entuziazmas buvo nesulaukiamas - atsisotėje kėlė ovacijas. Tautos Himnui nuaidėjus ir scenos uždangai nusileidus, choristai apsupo dirigentę ir jai, su džiaugsmo asarom akyse sudainavo "Valio, Valio!", o Pijus Vaičaitis padeklamavo eilėraštį "Jei aš Tave sutikčiau."

Liepos 11 d. dauguma choristų T. Šluto televizijos studijoje stebėjo susuktą filmą iš "Nabucco" operos spektaklių.

Visose vietovėse, vietiniai lietuviai, labai mieliai ir nuširdžiai išvykos dalyvių priėmė, globojo ir vaišino. Po koncertų ar priėmimų metu bendruomenės veikėjai ir įvairių organizacijų atstovai ne tik nepagalėjo gražių sveikinimų žodžių, bet ir gėlių, bei dovanų. Į jų sveikinimus ir linkėjimus atsakydavo Dainos Sambūrio pirm. K. Lynikas, choro dirigentė ir išvykos vadovas, nepamiršdami perduoti linkėjimus nuo Australijos Lietuvų Krašto V-bos, Melbourne Apylinkės V-bos ir

dyme, kur, diriguojant A. Čelnai dainavo: Ežero krantai - S. Sodeikos, I Dangu žvaigždės renkas - J. Karnavičiaus, Kur giria žaliuoja - J. Gudavičiaus.

1977 m. "Tėviškės Aiduose" skaitėme: "Kantatos ir vargonų palyda sudarė gera išpūdi. Šio didingo kūrinio paruošimas ir ansambliškai vykęs jo pravedimas priklausė dirigentei Danutei Levickienei. Choras ir dirigentė gali tuo pelnytai didžiulius."

X-sios Australijos Lietuvų Dienos įvyko 1978 m. gruodžio 26-31 d. Sydney. Dainų Šventė įvyko gruodžio 30 d. modernioje Bankstown Civic Centre salėje. Šventėje dalyvavo: Adelaidės lietuvių choras "Lituanian", dirig. G. Vasiliauskiene (44 dainininkai); Sydney lietuvių choras "Daina", dirig. B. Kiveris (50 dainininkų); Newcastle lietuvių choras, dirig. S. Žukas, prisijungęs prie Sydney choro (12 dainininkų); Melbourne Dainos Sambūris, dirig. P. Morkūnas ir B. Prašmutaitė.

Sambūrį sudarė: J. Baikauskienė, P. Dargienė, E. Kriščiūnienė, B. Popeliukienė, Z. Pranciūnienė, B. Prašmutaitė, Z. Prašmutaitė, F. Savickienė, M. Sodaitienė, B. Szentimrey, M. Sidlauskienė, D. Špokaitė, J. Žalkauskienė, R. Bacevičienė, E. Balčiūnienė, D. Beržanskaitė, B. Drežienė, J. Muscinskienė, J. Petrašiūnienė, V. Sivickienė, E. Šeikienė, J. Šimkienė, E. Špokienė, J. Vingrienė, M. Žiogienė, A. Braniška, R. Galinis, V. Krausas, J. Kvietelaitis, V. Lazauskas, K. Mieladžys, P. Petraitis, J. Petrašiūnas, A. Raudys, A. Bakaitis, P. Aukštikalnis, A. Bruzinskas, J. Daunys, K. Lynikas, A. Savickas, A. Steponavičius, A. Šimkus, P. Vaičaitis, B. Vingrys, V. Žiogas, G. Žvinakis.

Melbourne Dainos Sambūris šioje Dainų Šventėje atskirų chorų pasirodyme dainavo: Išeik, Tėveli - liaudies daina harm. B. Budriūno, Paklydę Paukščiai - V. Laurušo, ir Kur Lek, paukšteliai? - A. Rekašius.

1979 m. sausio mėn. "Tėviškės Aidų" korespondentas rašo: "Deja, Melbourne Dainos Sambūris, taip puikiai pasirodęs Amerikoje ir Kanadoje, šioje Dainų Šventėje nesužibėjo." Šių eilučių autorius nori tik priminti skaitantiems, kad Melbourne Dainos Sambūrio dirigentų neišvengiamas pasikeitimas prieš pat Dainų Šventę, aiškiai turėjo įtakos dainininkų ir dirigentų sutarimui ir pačių dainų atlikimui.

Baigdamas šios Melbourne Dainos Sambūrio dalinės veiklos atsiminimus ir jo gražų ir pozityvų inasą į Australijos Lietuvų Dienas, visų Australijos lietuvių vardu (atleiskit už mano drasą) dėkodamas, linkiu Dainos Sambūriui pamiltą dainą skleisti, ugdyti, kviečiant į dainos tatką mūsų jaunąją kartą. Tegul, kaip Leonas Baltrūnas sako, ... "Australijos lietuvių chorai būna tie lietaus debesėliai, kurie lyja dainelių lietumi, kurie jaudina ir žadina krūtinėje tautinį ryžtą."

Melbourne Dainos Sambūriui Valio, Valio! Ilgiausių metų Jums, Valio!

"ANTRASIS ILGESYS"

Lyrinė poezija yra glaudžiai susieta su moteriškumo principu. Tokia yra kai kurių literatūros kritikų nuomonė. Jie teigia, kad moteriškumui yra svetima heroika, dramatika, metafizika ir epinė kūryba. Lyrinė poezija gi yra tinkamiausia literatūros rūšis, kuri subtiliai, švelniai ir intymiai perduoda moters poetės išgyvenimų pasaulį. Metaforiškai pavaizduota kūrėjos jausmų metamorfozė igyja daugiaprasmiškumo esteti-
nės sferos.

Šitie asmeniniai, subjektyvūs, vidiniai išgyvenimai ir mintys pereina į skaitytojų nuosavybę, kai eilėraščių rinkinys "išvysta" pasaulį. Jis yra skaitomas, diskutuojamas ir kritikuojamas. Vieni jį gėrisi atirasdami jame savo vaizdų, jausmų ir minčių atspindį. Taigi kūrėjo samprata jiems yra artima. Kiti jį peikia, nes jų poreikiai ir lūkesčiai yra kitoniški. O dar kitiems patinka eilėraščiai, kurie yra rimuoti ir kuriuose pirmąją patriotiškai ir romantiškai jausmai. Kūrėjų, kurie seka romantiško sentimentalizmo keliu, yra ne tik išeivioji, bet ir Lietuvoje. Poetės Lidijos Šimkutės pirmajame poezijos rinkinyje "Antrasis Ilgesys" neraišme perdėto sentimentalizmo. Ji nepasuka nei į estetizmą, nei į futurizmą. Jai arčiausia yra impresionizmo kryptis. Tai net liudija vienas iš jos eilėraščių ciklo pavadinimas "Akimirkos". Tačiau simbolizmas poetei ir nesvetimas, nes ji dažnai piešia vaizdus vidiniai suvoktais jausmais, kaip pav. "tirpsta minčių langai".

Poetės palyginimai, metaforos ir hiperbolės yra novatoriškos, autentiškos, vaizdingos: "Nekalta žolė, negailestingai čiulpia žemės sultis", "Debesys užteršia aplinką ir smaugia dienas". Norėdama pavaizduoti pa-

Lidija Šimkutė

voju ir baimę, poetė supina abstraktines ir konkrečias sąvokas - laiką ir judesį. Ji ir skaitytoją sužavi savo drąsiu stiliumi:

"Pavojaus kaspiniai dabina
mano plaukus

....
apdažytos minutės
paklydo valandoje,
Svyruojančio medžio šakos
suplėsė dangų."

"Grėsmė"
Čia reikėtų paminėti ir kitus poetės kalbos ir stiliaus savitumus, kaip pavyzdžiui jos epitetus, kurie yra kieti, dramatiški: "kaulėti debesys", "juodžemio grumstas", "tamsūs raktai", "retuotai žodžiai". Norėdusi pasakyti, kad jie yra beveik vyriški. Tačiau netruksta jos poezijoje ir diametraliai priešingų palyginimų, kaip pavyzdžiui "trapūs jausmai", "alsuoja medžių šešėliai".

Kas liečia poetės pasirinktą tematiką, tai ji nėra būtinė, visuomeninė ar metafizinė. Jos kūryboje atspindi žmogaus pojūčių ir minčių polifoniją. Ji yra visai žmoniškai bendra ir neturi ypatingų tautinių spalvų. Gyvenimas - meilė - aistra - ilgesys - sielvartas - vienvakė - kasdienybė - dvasios atšvaitas - realybė.

Ne tematika Šimkutė iš-

siskiria iš kitų poetų, bet intuityviai savitais, drąsiais bruožais. Paimkime kad ir gyvenimą. Moters gyvenimas yra priešprieša: jos siekia veržiasi į erdves, o kūnas tartum prilipęs prie žemės. "Erdvė mano nepasiekiamas, kol juodžemio grumstas rankoje".

"Juodžemio"

Moters pasaulis yra antitezinis jausmų pynė. Jame vyrauja deganti aistra. Poetė nesitenkina vien tik ja. Ji sugeba jausmingai perduoti, labai moteriškai, pasiaukojančią meilę. Deja, ir meilė nėra tobula. Pačiame jos branduolyje jau glūdi apsi-
vylimo sėkla:

"Norėjau nuskinti
Tau saulės spindulį,
bet užėjo tamsūs debesys."

Iš ciklo "Antrasis Ilgesys"
Todėl reikia branginti
meilės akimirkas, nes jose
pajuntam amžinybę. Kai
jaušmai išblėsta, moters
širdis pasilieka sužeista. Ją
kankina slogutis, kaip "ne-
išartais žodžiais aprišta
žaidza". Jai norisi pabėgti,
pasislėpti, ar net "sutrūpėti
minkštame debesų glėbyje."

Jos širdyje susikaupęs kar-
tėlis išsilies, kai ji pamato,
kad yra apgaudinėjama. Ta-
da priekaišto gaida pasi-

girsta jos balse. Vaidmai-
nystė, pretenzija ir tuštybė
yra sunkiai atleidžiamos
ydos. O mes dažnai užside-
dame "veidmainystės kau-
kę". Atsargiai "retuuoja-
me" savo žodžius ar tai bijo-
dami pažeisti civilizuoto gy-
venimo konvencijas, (Albert
Camus "Meursault" už kon-
vencijų nesilaikymą mirties
bausmę buvo nuvestas!) ar
tai bijodami netekti draugo
ar mylimo. "Neturėdami
nustoti laimės, bijome ties-
sos" skamba paradoksaliai,
bet mūsų gyvenime tai be-
veik aksioma. Norėdami iš-
vengti abejonių ir klausimų
kuriuos nėra atsakymų, mes
galime pasinerti į "karčios
daugumos gyvenimą, su
dirbtiniais patogumais, ste-
rilia tvarka..." arba laukti
"Pilkose tylumoje... savo
minčių dykumoje... Kur nėra
nei durų, nei langų". Bet
laukti ko? Į tai Samuel
Beckett bandė atsakyti savo
dramoje "En attendant
Godot". Jis priėjo išvados,
kad žmogaus gyvenimas yra
beprasmiškas ir vienišas.
Kai vienvakė užgriūva, pasi-
daro net ir alsuoti sunku:

"Užsidariau keturiomis sie-
nomis
...
Langai užsitrenkė -
Tvanku."

"Vienatvė"
Gyvenimas yra kūryba, o
poetui kūryba yra gyveni-
mas. Kūryba reikalauja vis-
ką jai paaukoti. Nežiūrint to,
kūrėjui nevisada pavyksta

apipavidalinti savo dvasios
turtus skaitytojui lengvai
prieinamoje formoje. Kartais
peršasi mintis, kad autorius
yra mūzos "apleistas". Tokių
užmetinėjimų galima pritaik-
yti kiekvienam kūrėjui.
Priekaištų galima būtų pa-
daryti ir poetei Šimkutei -
gal ne dėlto, kad jos poezija
yra nelengvai pasiekiamas,
hermetiškas, kiek apgaile-
stauti tematikos siaurumą.
Tuo nenorima įtaigoti, kad
visuose eilėraščiuose poetė
atskleidžia savo autobiogra-
fią. Koks jis bebūtų, eilė-
raštis yra tik tarpininkas,
kuris sąlygiškai apriboja
poetės tematiką: meilės
troškuli, skaudų ilgisi - kar-
tų preregėjimą ir realybės
priėmimą:

"Aš jau žiema - šalta bejaus-

mė.
Lietus nuplovė vasara,
Debesys išbaltino mano ide-

gusį kūną.
Pėdas nusinešė banga."

iš ciklo "Tu paklausie apie
ką galvoju".

Nerimuotame, bet savitai
muzikaliame savo eilėraščių
rinkinyje "Antrasis Ilge-
sys", poetė Lidija Šimkutė
dalina su skaitytojais savo
pergyvenimus, iliuzijom ir
vizijomis. Linkime jaunai
autorei sėkmės ir, tikime
kad įstoja į poetų gretas, ji
praturtins lietuvių poeziją
ateityje savo originaliu ta-
lentu.

Isolda I. Davis
Adelaide, South Australia

"Antrasis Ilgesys"

Lidija Šimkutė

Algimanto Mackaus Kny-
gų Leidimo Fondas, Chica-
go, 1978. Kaina \$ 5.00

Socialinės Globos Sukaktis

SOCIALINĖS GLOBOS
(SOCIAL WORK) AUS-
TRALIJOS 50 METŲ
SUKAKTIS MELBOURNE

Prieš 50 metų bet kokia
pagalba neturtingiems, nu-
skriaustiems bei paligė-
liams buvo mažai prakti-
kuojama. Tais laikais bet
kokia pagalba buvo laikoma
kaip malonė turtingųjų ne-
turtingiesiems. Anglijoje
jau buvo atsiradę pirmieji
profesiniai tokios pagalbos
darbuotojai, vadinami "Al-
moners", atseit, paramos
dalintojai.

Tad ir kai prieš 50 metų
turtingesnių ponų grupė iš-
sikvietė tokią "Almoner" iš
Anglijos, kad dirbtų Royal
Melbourne ligoninėje, tai
buvo sensacija, ir tokiu būdu
atsirado naujas skyrius - al-
moner Department, vėliau
pavadinintas Social Work
Dept.

Per 50 metų iš mažos
Royal Melbourne Hospital
išaugo didelė ir žinomiausia
ligoninė Australijoje. Tuo
pačiu ir Almoner - Social
Work skyrius išaugo iš vie-
no darbuotojo į 14 diplo-
muotų profesinių tarnautojų
ir penki tarnautojai para-
medicininiame skyriuje. Jau
dveji metai šiam skyriui va-
dovauja diplomuota (Social
Worker) Danutė Bortkevi-
čiūtė - Žilinskienė, kuri dar
1953 metais kaip pirmoji lie-
tuvaitė šios srities studijas
baigė Melbourno Universite-
te ir tuo pačiu Social Studies
trejų metų kursą.

Paminėti šios svarbios ša-
kos 50 metų sukaktį Aus-
traliijoje spalio 19 d. buvo
surodžius iškilmingas minė-
jimas/seminaras, organi-
zuotas trijų organų: Aus-
tralian Social Workers

Draugijos Viktorijos Sky-
riaus, Melb. Universiteto
Social Studies fakulteto ir
Social Workers Dept. Royal
Melbourne Hospital. Šiam
seminarui suruošti ir jį pra-
vesti buvo pakviesta jau mi-
nėta D. Žilinskienė. Dalyva-
vo apie 300 kviestų svečių iš
visos Australijos ir užsienio.
Malonu pastebėti, kad šis
minėjimas/seminaras, va-
dovaujamas D. Žilinskienės,
praėjo labai sėkmingai ir
buvo plačiai aprašytas
spaudoje.

D. Žilinskienė šalia savo
atsakingo ir įtempto darbo
visados randa laiko patarti

ir padėti savo tautiečiams ir
dalyvauti visuomeniniame
lietuviškame gyvenime. Ji
yra narė ir 1960 m. pirmi-
ninkė Melb. Soc. Globos
Moterų Draugijos, taip pat
buvo viena iš pirmųjų ak-
tyviųjų organizatorių stei-
giant Lietuvių Namus Mel-
bourne (1952-57). Išauginusi
4 sūnus ir sykiu dirbdama p.
D. Žilinskienė yra labai ver-
tinama Royal Melbourne li-
goninės vadovybės ne tik
kaip savo srities žinovė, bet
ir kaip svarbus ligoninės
para-medicininio skyriaus
vadovė. Melburniškis

Adelaidėje

Marijonų kongregacijos
viršininkas - generolas kun.
Juozas Cielskis aplankė
Adelaidės lietuvių parapijo-
je dirbantį marijoną kun. A.
Spurgį. Kun. J. Cielskis yra
gimęs Amerikoje iš lenkų
tėvų ir gerai kalba lenkiškai.
Adelaidėje praleido tris sa-
vaites, gyvendamas kun. A.
Spurgio globoje; Adelaidės
Lietuvių Katalikų Centre,
bet Adelaidės lenkų bend-
ruomenės gyvenimu nesido-
mėjo ir jų net neaplanė.

**

Tautinių šokių grupė Žil-
vinas, po labai sėkmingo
metinio ir jubiliejinio kon-
certo, nenutraukė darbo.
Jaunesniųjų grupė spalio 13
d. šoko "Year of the Child"
koncerte, kurį atidarė Pietų
Australijos gubernatorius.
Jaunieji šokėjai nors kartais
"prameta" taktą, bet publi-
kos buvo labai šiltai priimti.

Vyresnieji irgi neapsileido
ir šoko Whyalloje, Pietų
Australijos industrijos
mieste, kur gražiai repre-
zentavo lietuvius, Žilvino
vadovas Vytautas Vencius
neleidžia apsnūsti.

Žilvino "Eglutės" pradėjo
vėlei repetitijas mokyda-
mosi naujų dainų. Jų pasiro-
dymas visuomet publikos
mielai laukiamas ir būtų ge-
rai, kad jos dažniau pasiro-
dytų, bet reikalinga padidinti
dainų repertuarą.

"Eglutės" vadovauja
sol. G. Vasilauskienė, kuri
su nuoširdumu ir meile
skiepia lietuvišką dainą
jaunose širdyse.

**

Dail. P. Picasso privati jo
kūrinių kolekcija vertinama
apie 300 milijonų dolerių. Pi-
casso mirė 1973 m. būdamas
virš 90 metų, bet testamen-
to nepaliko. Iki šiol dar jo
palikimas legaliai nesutvar-
kytas.

Verta

įsidėmėti

ŠVIESOS — SANTAROS
SUVAŽIAVIMAS

Kasmet rugsėjo pradžioje
Tabor Farmoje (buv. a.a. J.
J. Bačiūno vasarvietėje)
pravedami metiniai šviesos
- Santaros suvažiavimai, kur
vyksta kelias dienas paskai-
tos, koncertai, literatūros
vakarai ir t.t. Tai lietuviš-
kojo intelektualinio elito
Amerikoje sąskrydis, kuris
šiais metais įvyko rugsėjo
5-9 d.d.

Tarp eilės paskaitų ši
karta nagrinėta tema:
"Laisvė šiandien: naujos
problemos ir kintančios per-
spektivos". (kalbėjo A. Gu-
reckas, J. Šmulkštys ir J.
Kiznis, pravedė prof. V. Ka-
volis). Be abejo, buvo užak-
centuota laisvė, kaip de-
mokratijos pagrindas, bet
kada gausiai auditorijai
buvo pavesta tyčia pabal-
suoti, ko šiandien Amerikai
labiausiai reikia: laisvės, ly-

gybės ar autoriteto, visi pa-
siskakė už... autoritetą.

Tame pat suvažiavime
buvo pakviestas ir rusų di-
sidentas Aleksandras Ginz-
burgas, kuris šių metų pir-
moje pusėje paleistas iš so-
vietinių lagerių ir išeistas į
Ameriką sulaikytus sovietų
šnipus. Jis kalbėjo apie
savo išgyvenimus bei veiklą
Sov. Sąjungoje, kalbėjimus ir
koncentracijos stovyklas. Jo
klausiui gausi auditorija,
tačiau kai savo kalboje pa-
lietė Lietuvą ir ėmė teigti,
kad ir griuvus komunisti-
niam režimui Sov. Sąjungoje
Lietuvai ir lietuviams rei-
kėtų pasiliukti Rusijos globo-
je, tai nuotaikos kalbėtojo
atžvilgiu pasikeitė. Jo teigimu
ir dar prieš rusų revoliuciją
lietuviams po rusų
valdžią nebuvo taip bloga,
esą, nepalyginamai geriau,
negu kad dabar, ir kad šiais
laikais mažos tautos savon-
oriškai glaudžiasi prie di-
desnių vienietų.

A. Ginzburgo įrodinėjimai
išlaikyti Rusijos imperiją
liudija, kad rusai šito neat-
sisakys net ir tada, kai žlugs
komunistinė diktatūra. Tai-
gi, rusų grėsmė kaimyni-
nėms tautoms kaip buvo
taip ir ateityje galios.

Kam atiteks palikimas?

Mano susirašinėjimas su dėde Gasparu Čikagoje buvo labai nereguliarus. Mat dėdė senas ir dėl senatvės nerastingas, dar skundėsi, kad jau ir akys tevaruojasi todėl ir atvirutę Kalėdoms gaudavau tik su parašu - "Tavo dėdė G" arba vien tik su raide "G" po spausdintais kalėdiniais linkėjimais Kągi, senukas 90 "su biškiu" metų, kaip jis pats sakydavo, tai ko gali benorėti. Bet stiprus dar senis. Prieš dešimt metų buvau jo aplankyti, tai jis už mane jaunesnis ir tvirtesnis atrodė. Turėjo draugę Marceliukę, kuri jį prižiūrėjo ir su juo ginčydavosi. Jauna Marceliukė, piemenė galima sakyti, vos tik 70 metų be jokio "biškio". - Tokios dar gyventi nemoka - sakydavo dėdė. Aš tylėjau, nes nė 50 metų tuo laiku dar neturėjau. Taigi, man nė į galvą neatėjo mintis, kad mano dėdė galėtų numirti. Žinojau, kad kada nors numirs, bet tas "kada nors" dar toli, už kalnų.

Bet štai, netikėtai, net per dvi vietas išgirstu, kad mano dėdė Gasparas, mano mamos tikras brolis, pasimirė man laiško nei atvirutės neparašęs. Kai pirmą kartą išgirdau laikraštyje iš tėvynės, kur ieškomi giminių palikimui paveldėti, net tikėti nenorėjau, kad tai galėtų būti mano dėdė. Tačiau aiškiai skaitau: - Čikagoj mirė Gasparas, Baltramiejaus sūnus Kundrotaitis ir paieškomi giminės. Čia kas nors ne taip, pamaniau, nes mano dėdė Gasparas puikiai žino, kad aš tik viena belikusi jo artima giminė ir jis žino kur aš gyvenu, tai kam ieškoti?

Po poros savaitių gaunu laišką iš Amerikos, iš advokato, kuriame rašo, kad atsiųsčiau giminytės įrodymo dokumentus nes yra palikimas, bet nėra testamentas ir per kaimynus sužinota apie mane Australijoje. Aš dar turinti pranešti ar žinau kokių kitų giminių. Parašau advokatui, kad kitų giminių nėra, tik aš. Dėdė buvo nevedęs, mano mama tik mane vieną teturėjo ir daugiau nieko nebėra, nei tėvų nei brolių ar seserų. Buvo dar vienas vyresnis brolis Sebastijonas bet jis žuvo labai jaunas kažkokiam kare dar prieš aną pirmąjį pasaulinį karą ir palaidotas kur tai Kryme. Sebastijonas buvo vyriausias, jeigu ir būtų nežuvęs, turėtų dabar jau virš 100 metų. Dėdė Gasparas mirė 98 metų, o Sebastijonas buvo keturiolika metais vyresnis. Mano mama buvo pagrandukė ir už Gasparą gerokai jaunesnė. Vieni žodžių mūsų giminė labai siaura ir į palikimą pretenduoti nėra kam pareikšti, visas vargas tenka man vienai.

Su advokatu užvedu susirašinėjimą. Sunkiu, žinote, giminytę įrodyti iš Australijos. Parašau į tėvynę ir prašau atsiųsti mano ir mano mamos metrikus, bet štai jau antri metai ir kokie šeši prašymai bet jokio atsakymo. Net neparašo, kad neatsiųs. Tyli ir gana.

Rašau advokatui į Ameriką ir klausiu ką daryti? Sako atsiųsk dėdės laiškus jei turi, pirmą su prisiekusių vertėju išvertus į anglų kalbą. Bet kur gauti man laiškus, jeigu per visą mūsų amžių esu gavęs tik keletą. Daugiausia atvirutės, kaip jau minėjau su raide - G -. Kartais buvo parašęs - "Tavo dėdė G" - Giminytėi įrodyti vienos raidės neužtenka. Marceliukė irgi kažkur dingo. Advokatas mano, kad ji galėtų paliudyti, o gal turi kokią fotografiją kai man lankantis pas dėdę visi trys esame nusifotografavę. Bet Marcy dingo kaip ugnį.

Nusisamdžiau advokatą Australijoje. Sakau, advokatas su advokatu lengviau susikalbės. Kokios tautybės jie nebūtų, australas ar amerikonas, žargonas jų vienodas. Australas tuojau paklausė kokios vertės palikimas. Sako, gal visai neapsimoka tavo vargas ir išlaidos. Tikriausia pagalvojau, kad aš esu labai "stupid old woman", kad per tuos porą metų giminytę stangiantis įrodyti nesu paklausus kokios vertės tas palikimas. Kad dėdė būtų labai turtingas nemaniau. Turėjo savo nuosavą namelį Čikagos priemiesty, gal dar koki dolerį banke, nes žinau, jog gaudavo karo veteranų pensiją, nes buvo per pirmąjį karą Amerikos karys ir "Francijoj nukentėjęs nuo gazu" - taip jis pats man pasakojo. Palikimo jokio aš niekada nesitikėjau. Maniau jį draugei paliksiant, Bet Marceliukė dingo kažkur pas savo gimines ir dabar visas vargas man.

Savaitės ir mėnesiai bėga. Amerikos advokatas ieško Marceliukės, o mano australas nori žinoti turto vertę. Man tas giminytės įrodymo vargas nusibodo iki

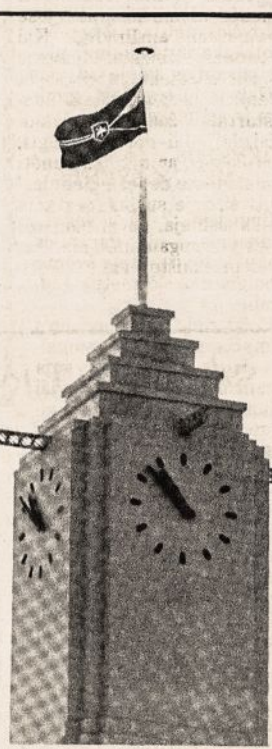
gyvo kaulo, kad jau ir palikimo nebėra. Bet štai, lyg perkūnas iš giedro dangaus: Amerikos advokatas rašo mano advokatui, jog man reikia atvažiuoti į Ameriką į teismą. Dėdės Gasparo palikimas beveik ketvirties milijono vertės, bet yra atsiradęs kitas artimas giminė, su tikrais giminytės įrodymais. Tai tikras tikriausias mano dėdės brolis Sebastijonas, Baltramiejių Kundrotaitis iš Odesos.

Se tau, bobut, ir devintinė! Ką dabar daryti? Dabar jau noris tą beveik ketvirtį milijono paveldėti ir sakau advokatui ruošis į kelionę. Važiuosime į teismą abu.

Dabar prisiminiau. Mano dėdė Sebastijonas palaidotas Odesoj karių kapuose, jis žuvo šiam šimtmečiui vos prasidėjus.

Idomu, kam atiteks palikimas, ką?

Aga

Geelongo sp. Klubo Vyčio vėliava T. & G. bokšte Geelong po laimėtų krepšinio pirmenybių rugsėjo mėn.

IVAIRUMAI

Iš ankščiau aštuonių milijonų per karus, raudonųjų siautėjimą ir dabar siaučiantį badą beliko vos keturi milijonai Kampučijos gyventojų ir jeigu nebus suteikta skubi pagalba, tai mūsų akyse įvyks visos tautos sunaikinimas. Mažiausia dar dviem milijonam gyventojų grėsia bado mirtis. Daugelis pasaulio kraštu, pirmoj eilėj Amerika siūlo skubią pagalbą maistu ir

medicina, bet dabartiniai Kampučijos valdovai - vietnamiečiai bet kokią pagalbą atmeta ir neįsileidžia.

Indijoje stengiamasi iš žiurkių kailių gaminti įvairius odos išdirbinius. Odos tyrimų centrui Indijoje bandoma galimybes kuo plačiausiai panaudoti žiurkių kailius, tačiau rinkoje žiurkių odos išdirbinių dar nepasirodė. Jeigu pasitvirtins, kad žiurkių oda bus tinkama gamybai, tai tikimasi, kad bus bene patikimiausia priemonė Indijoje kovoje su žiurkėmis, nes neturtingi mielai gaudys žiurkes, kad gautų kiek iplaukų. Apskaičiuojama, kad Indijoje yra apie šeši milijardai žiurkių, kuriuos sunaikina apie 25 milijonus tonų grūdų, tai maždaug penktadalį viso Indijos derliaus.

Veda V. Augustinavičius

ŠACHMATAI

ANGLIJOS ŠACHMATŲ DIDMEISTERIS SYD. LIETUVIŲ KLUBE

Sydnejaus lietuvių viešo šachmatų turnyro atidarymo proga šios valstijos šachmatų sąjungos kviečia lankėsi Anglijos šachmatų didmeisteris Raymond Keene.

Svečiui įžengiant į žaidimų salę jį pasitiko virš 50 šachmatininkų karštis plojimais. Oficialiai didmeisterį Mr. Keene pasveikino Dr. I. Venclovas - šachmatų klubo pirmininkas. Pats didmeisteris pareiškė, kad nesitikėjęs susitikti tiek šachmatininkų Sydnejaus priemiesčio klube, nes tuo pačiu metu vyksta dar du panašūs turnyrai.

Bendrai Australijoje jo apsilankymas buvęs labai sėkmingas ir jis patenkintas, kad N.S.W. šachmatų S-gos pirm. M. Needleman pakvietė jį atidaryti lietuvių viešą turnyrą.

Asmeniškai su didmeistriu pasikalbėjus matėsi, kad jam lietuvių politiniai reikalai labai gerai žinomi. Jis pareiškė, kad lietuviai yra vėžlūs ir turį didžiulius savo turimų klubų.

PIRMŲJŲ ŽAIDIMO RATŲ REZULTATAI

Bendras viešo šachmatų turnyro dalyvių skaičius - 48 šachmatininkai.

Lietuvių dalyvių pasekmės po trijų žaidimo ratų: Dr. I. Venclovas 3 taškai, V. Patašius - 2½, A. Zaloga - 1½, Dr. H. Lukšė 2, V. Šneideris 1½, J. Karpavičius 1, A. Giniūnas 1, P. Grosas 1, J. Kapočius 1, S. Rimkus 1 ir A. Pūkas ½. Kaip matosi, tik vienas Dr. I. Venclovas eina be pralaimėjimo.

Šiais metais nutarta nesamdyti apmokėto turnyro vadovo ir šiuo metu jį veda lietuvis V. Augustinavičius.

NETEKOME LIETUVIŲ DRAUGO

Australija ir kartu mes lietuviai netekome geriausio šachmatininko, daugelio knygų autoriaus šachmatų klausimais C.J.S. Purdy, kuris staiga mirė lapkričio 6 d. Sydnejuje, sulaukęs 73 metų amžiaus. Velionis tiek per savo gyvenimą pasidarbavęs šachmatų srityje, kad neįmanoma visko išminėti. Lietuviams šachmatininkams jis visuomet buvo palankus, ne kartą davė simpatijas ir mūsų klubo isikūrimo proga dalyvavo kaip mūsų garbės svečias.

Redaguodamas šachmatų žurnalus ir rašydamas knygas šachmatų klausimais visados pabaltiečius minėdavo tikraisiais jų vardais. Didmeisterio laidotuvėse lietuvis atstovavo V. Augustinavičius.

Naminė demokratija

Ir vėl jau reikia kiemo vartelius dažyti.

— O kad norėjau demokratiškųjų principų laikytis (nes vienokia, ar kitokia gi diktatūra labai, labai dabar jau blogą vardą turi), susišaukiau gražiai aš savąjį šeimyną. Pasirėmė dar ant tvoros ir tas smalsus kaimynas (bet jis - žiūrovas, tai neturi balso). Taigi, rimtai visus apžvelgusi, paklausiau: „Na, kokią spalvą tiems varteliams panaudosim? Pirmiausia, siūlykit, po to - mes nubalsuosim.“

„Tą pilką,“ - sūnus tarė. - „Plienas juk ir stiklas...“

„Užmiršk tu vieną kartą savo motociklą!“ - duktė rūsčiai nutraukė. - „Pirksime mes žalia, tą - kiek į mėlynumą, kaip mana suknėlė.“

Kaimynas, neiškentęs, įterpė iš šono:

„Geriausiai, aišku, tiktų tai spalva raudona.“

„Ne, niekad!“ - šeimynos čia Galva supuko.

(Eiga pasitarimo tad šiek - tiek sutriko;

girdėjosi: darbietis, commo, liberalas,

„ir ko gi tu kišiesi?“, „eik ir šok į balą!“)

Kol peršaukė jauniausia: „Būtinai geltoną!“

„Tik balta,“ - kuo skubiausiai reikšiau savo norą.

(Kaimynas, ranka mojęs, takeliu nuėjo.)

„Kaip mūsų namo plytos,“ - Galva sumurmėjo.

Balsavome mes kartą, ir balsavome kita (pagal visas taisykles; taip, kaip nustatyta), bet kiekvienai tai spalvai - tik po vieną balsą, vis daugumos tad nėra. - Štai ir vėl jau klausiu: „Pilka, žalia, geltona, balta, ar kaip plytos?“

— Dar vis vartelius kiemo varstom nedazytus.

Julija

LIETUVIŲ LAIDOJIMO BIURAS Funerals of Distinction

17 RAILWAY PDE.
FAIRFIELD, N.S.W.
Tel. 724 5408 Veikia 24 valandas per parą

Informacija

ETNINĖS RADIO STOTYS
PERSIORGANIZUOJA

Po kelerių metų transliavimo ir po daugelio kritikų australų spaudoje ir parlamente, etnines radio stotis nutarta perorganizuoti. Kritika daugiausiai lietė žemą kultūrinį lygį, vienašališkumą ir vieno asmens teatą.

Ieškota būtų to išvengti ir nuspręsta, kad kiekviena, nors ir mažiausia etninė grupė, turinti į saveitę nors vieną valandą ar net mažiau, transliacijų privalo turėti koordinatorių ir mažiausia du pranešėjus, kad būtų išvengta galimų prasielkimų su stoties reikalavimais. Pranešėjai negali būti giminės (žmona, vyras, sesuo, brolis, tėvas, duktė, sūnus ir t.t.). Manoma, kad tuo bus užkirstas kelias vieno žmogaus monotoniškom transliacijoms ir tuo būtų pajvairinta pati programa.

Greitu laiku spaudoje bus etninių stočių vadovybių paskelbta, kad bus parinkti nauji koordinatoriai ir pranešėjai juos intervienuojant ir patikrinant. Priimtieji pasirašo kontraktą dvylikai mėnesių.

PRANEŠIMAS

Sydnejaus Lietuvių Radio Valandėlės vedėjas Viktoras Šlinteris, norėdamas šią valandėlę Sydnejuje padaryti įdomesnę ir patrauklesnę, pakvietė žinomą sydneyjį sporto veteraną ir "Tie Patys" grupės dainininką Vladą Daudarą, sudaryti pagalbinį šios valandėlės komitetą. Jau yra pakviesta keletas žmonių, kurie savo darbą pradėjo ir tikisi, kad artimoje ateityje, Sydnejaus radio valandėlė gerokai pasikeis.

Pagelbinis Komitetas prašo visus Sydnejaus lietuvius, paskiras organizacijas, menininkus ir jaunimą prisidėti prie šios valandėlės išpopuliarinimo Sydnejuje. Tegul ši valandėlė suartina visus sydneyjiskius lietuvius ir padaro ją mūsų visų lietuviškuoju Sydnejaus balsu.

Organizacijos, meno grupės ar net pavieniai asmenys, norintieji dalyvauti, duoti pasveikinimus, pranešimus, ar net ir valandėlės programą paruošti, kreipiasi į Vladą Daudarą, telefonu 929 3921, arba laiškais 282 Miller St. Nth. Sydney, 2060.

Atminkite, Lietuvių Radio Valandėlė Sydnejuje yra klausoma kiekvieną šeštadienį 10 val. ryto per valstybinę 2EA stotį.

Sydnejaus P.R.V. Komitetas

PATIKSLINIMAS

Buvo skelbta, kad gruodžio 9 d., sekmadienį, Canberroje įvyks prof. V. Vasyliūno vargonų rečitalis Manuca priemiestyje australų bažnyčioje 2.30 val. Iš tiesų numatomas rečitalis įvyks toje pačioje vietoje 1 val. Malonėkite įsidėmėti.

DĖMESIO!

Išnuomuojamaa pilnai apstatytas butas vienam ar porai. Kilimai, šaldytuvai, virtuvė, vonia ir t.t. Kreiptis tel. 666 9086.

KARIUOMENĖS ŠVENTĖ
MELBOURNE

Lapkričio 25 d., sekmadienį, 12 val. iškilmingos pamaldos Šv. Jono bažnyčioje, East Melbourne.

Organizacijos prašomos dalyvauti su vėliavomis.

2.30 val. minėjimo aktas su įdomia ir įvairia programa Lietuvių Namuose.

Tą dieną iškilus Amerikos muzikas Vytenis Vasiliūnas duos pamaldų metu vargonų rečitalį, o taip pat pakvies tas minėjime atlikti pianinu skirtų kūrinių.

Kviečiame visus tautiečius šventėje dalyvauti.

Karių Ramovės Valdyba

MENO PARODA
MELBOURNE

Gruodžio 2 d., sekmadienį, 1-3 val., Melbourne Lietuvių Namuose ruošiamą mažą meno parodą, kurioje bus išstatyti:

U. Adamkavičiūtės-Padoms, A. Vaičiūčio, K. Vingytės, Ž. Mikšio, A. Vingio meno darbai.

Šia paroda norima sudaryti tautiečiams progos įsigyti sau arba artėjančiose šventėse dovanoti savo artimiesiems lietuvių dailininko meno kūrinių, o taip pat pasirinkti originaliai atspausdintą sveikinimo kortelę.

M.K. Čiurlionio Diskusijų Klubas

PIRMOJI KOMUNIJA

Lapkričio 25-ji - Kristaus Karaliaus šventė ir lietuvių vaikų pirmoji komuniija St. Joachim's bažnyčioje Lidcombe.

Iš vakaro - šeštadienį 5 val. paskutinė pamoka, repeticija ir vaikų pirmoji išpažintis. Kviečiami ir jų tėveliai bei draugai.

Sekmadienį (lapkr. 24) jau nuo 11 val. pasiruošimas procesijai bei pamaldoms.

11.30 val. iškilmingos pirmosios komunijos pamaldos,

VISUR VISAIP

27-JI EUROPOS LIETUVIŠKŲJŲ STUDIJŲ SAVAITĖ

Ruošiama 1980 m. rugpiūčio 9-16 d.d. Austrijoje, Innsbrucke, Tschurtschenthaler str. 2, "Haus der Begegnung" patalpose. Namai yra prie Inno upės ir miesto parko, apsupti gražia Alpių kalnų panorama. Innsbrukas yra Tirolio sostinė, turtingas istoriniais ir meno paminklais.

Š.m. spalio 27 d. posėdžiavusi studijų savaitės rengimo komisija aptarė paskaitų, meninių renginių ir ekskursijų programas bei organizacinius klausimus. Netrukus bus paskelbtos dalyvavimo sąlygos.

Rengėjai

Lapkričio 11 d. Lietuvių Sodyboje Engadine (NSW) Syd. Liet. M. Soc. Globos Draugijos Valdyba buvo suorganizuoti barbeque Sydnejaus ir apylinkių lietuviams, kurios metu buvo rodomi P. Sakalausko filmai,

KARIUOMENĖS ŠVENTĖ
CANBERROJE

Kariuomenės Šventės minėjimas Canberroje įvyks lapkričio 25 d., sekm. Kun. P. Martuzo laikomos pamaldos St. Marys koplyčioje 12.30 val.

Po pamaldų Liet. Klube minėjimas: atidarymas, įžanginis žodis, paskaita ir meninė dalis, kurią išpildys tautinių šokių grupė, vadovaujama skautų. Pianinu skambins p. Silvija Stephanhagen.

Pasibaigus programai bus skaučių vadovų paruošti pietūs, iš kur pelnas skiriamas paremti ruošiamai skautų stovyklai.

Visus kviečiame gausiai dalyvauti.

Liet. Karių Veteranų S-gos
Canberros Skyriaus
Valdyba

šv. Komuniija, įrašymas į rožančių ir škaplierius.

Po pamaldų procesija iš bažnyčios, ant laiptų bendra nuotrauka ir iškilmingi pietūs parapijos salėje su vaikais ir jų tėveliais, gimnėmis ir artimaisiais.

MOKYKLOS METINĖ ŠVENTĖ

Gruodžio 2 d., sekm., Sydnejaus Liet. Parapijos Mokykla savo metinė šventė užbaigia mokslo metus Lidcombe.

11.30 val. St. Joachim's bažnyčioje padėkos pamaldos, kuriose visi dalyvauja organizuotai bei aktyviai įsijungdami pamaldų skaityme, maldose o ypač priimdami šv. Komuniiją.

Tuojuo po pamaldų parapijos salėje užbaigimo aktas: pažangumo įvertinimai, padėkos dovanos. Šventės mininėje programoje mokinių pasirodymai mokytojų vadovybėje. Seks visos mokyklos bendra nuotrauka, vaišės ar kavutė. Kviečiami ne tik tėveliai ar jų giminės, bet ir visi tautiečiai.

Kun. P. Butkus
Mokyklos Globėjas

SYDNEJAUS LIETUVIŲ KLUBE

Parengimai

Sporto Klubo Kovo

BALIUS

Lapkričio 24 d., šešt., 8 val. v.

"Miss Kovas" rinkimai

"SCORPIO" ženkle gimusių sveikinimai

Kvietimas i VAKARIENĖ — ŠOKIUS

gruodžio 2 d., šeštadienį, 7 val.
PROGRAMOJE

"Rita ir Mark"

Vakarienė trijų patiekalų. Bilietai - \$ 6 asmeniui. Vietos ribotos. Užsakymus priima Klubo vedėjas V. Binkis ikilapkričio 28 dienos. Napraleiskite progos smagiai praleisti vakarą.

Kiekvieną šeštadienį traukiamas laimingo nario numerio laimikis. Laimikis siekia iki 300 dolerių.

Tautos Fonde

SYDNEJUS

Prisimindama prieš metus mirusį savo vyrą kapitoną K. Kazakevičių, jo žmona per p. Agnė Meiliūnienę prisiuntė \$ 100 Lietuvos laisvės reikalams.

CANBERRA

Kuriantis Canberros Lietuvių Klubui Salomėja Mikučionienė buvo paskolinusi \$ 103.00 jo statybai. Jai mirus, Canberros Liet. Klubas šia paskola gražino jos dukrai Ramai Genienei.

Ponia Rama šią sumą prisiuntė Tautos Fondui.

Nuoširdus visiems ačiū.

Tautos Fondo Atstovybė
Sydney

PADEKA

1978 metų Lietuvių Dienos praėjo gana sklandžiai, išpuodingai ir gražiai. Jos neįvyko spontaniškai - jas reikėjo suorganizuoti ir praveisti. Ši didelė darba atliko Jūs, mieli Komiteto nariai. Be Jūsų patyrimo, sumanumo ir pasiaukojimo praėjusios Lietuvių Dienos nebūtų buvusios tokios iškilmingos. Nuoširdžiai dėkoju: kun. P. Butkui, V. Bukevičiui, M. Cox, J. Dambrauskui, A. Dudačiui, A. Jablonskienei, Dr. G. Kazokienei, V. Kazokui, Dr. V. Kišoniui, A. Miškevičiui, V. Simniškiui, D. Skorulienei, B. Stašioniui, A. Reigui, N. Vaičiūrytei, M. Zakarui, J. Zinkui, B. Žaliui.

B. Vingilis
Lietuvių Dienų Rengimo
Komiteto Pirmininkas

Mūsų Pastogė

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY

Published
by the Lithuanian Community
Publishing Society Ltd.
P.O. Box 550
Bankstown, N.S.W. 2200

Redaktorius V. Kazokas
Redakcijos Patariamoji Komisija: I. Jonaitis, A. Reigys, V. Patašius, Dr. R. Zakarevičius, V. Bukevičius
Redakcijos adresas: 13 Percy St., Bankstown, N.S.W. 2200
Tel. 709 8395
Administracijos adresas: P.O. Box 550
Bankstown, N.S.W. 2200
Administracijos tel. 649 9062

Prenumerata:
Australijoje metams \$ 20
Užsienyje paprastu paštu \$ 24
Oro paštu į N. Zelandiją \$ 35
Oro paštu kitur \$ 50
Atskiuro nr. kaina 50 centų

Redakcija rašinius taiso ir skelbia savo nuožiūra. Už skelbimų turinį neatsakoma.